

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/3/2023
Identifikačné číslo spisu:	6005200407
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6005200407.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu SPN, v.o.s., so sídlom Krásno nad Kysucou 1513, 032 02 Krásno nad Kysucou, IČO: 36 385 263, zastúpeného JUDr. Michaelou Bojkovou, LL.M., advokátkou, Palárikova 88, 022 01 Čadca a JUDr. Jakubom Žákom, PhD., advokátom, Hurbanovo nám. 1, 811 06 Bratislava-mestská časť Staré Mesto proti žalovanému JUDr. Jánovi Čipkovi so sídlom kancelárie správcu Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, správca podstaty úpadcu STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s., so sídlom Bánovská cesta, 010 01 Žilina, IČO: 31 562 922, zastúpenému BAKO LEVRINC-advokáti s.r.o., so sídlom J. Kozáčka 13, 060 01 Zvolen, IČO: 36 859 842, o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. septembra 2022 č. k. 34Cbi/22/2005-2267, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. septembra 2022 č. k. 34Cbi/22/2005-2267 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom výrokom I. návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, II. výrokom uložil žalovanému vylúčiť zo súpisu podstaty úpadcu STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s., so sídlom Bánovská cesta, 010 01 Žilina, IČO: 31 562 922 tieto veci:

nehnutelnosti evidované na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom A., katastrálny odbor, okres A., obec X. Q. X., katastrálne územie X. Q. X., a to:

- pozemok registra C KN parc. č. XXXX/X, výmera:XXXXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok registra C KN parc. č. XXXX/X, výmera: XXX m2, druh pozemku: ostatná plocha,
- pozemok registra C KN parc. č. XXXX/XX, výmera: XXXX m2, druh pozemku: ostatná plocha,
- pozemok registra C KN parc. č. XXXX/XX, výmera: XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok registra C KN parc. č. XXXX/XXX, výmera: XXXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,

- pozemok registra C KN parc. č. XXXX/XXX, výmera: XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
 - pozemok registra C KN parc. č. XXXX/XXX, výmera: XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
 - pozemok registra C KN parc. č. XXXX/XXX, výmera: XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
 - pozemok registra C KN parc. č. XXXX/XXX, výmera: XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
 - stavba súpisné číslo XXXX na pozemku registra C KN parc. č. XXXX/XXX, druh stavby: priemyselná budova, popis stavby: administratívna budova č. XXXX,
 - stavba bez súpisného čísla na pozemku registra C KN parc. č. XXXX/XXX, druh stavby: iná budova, popis stavby: výrobná hala,
 - stavba bez súpisného čísla na pozemku registra C KN parc. č. XXXX/XXX, druh stavby: iná budova, popis stavby: zámoc. dielňa,
 - stavba bez súpisného čísla na pozemku registra C KN parc. č. XXXX/XXX, druh stavby: iná budova, popis stavby: kotolňa,
 - stavba bez súpisného čísla na pozemku registra C KN parc. č. XXXX/XXX, druh stavby: iná budova, popis stavby: skládka paliva,
- 2) žeriav portálový MB 1645, rok výroby: 1989, výrobné číslo: XXX-XX,
- 3) žeriav vežový MB 110, rok výroby: 1976, výrobné číslo: XXXXXX.

III. výrokom súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom IV. žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou dňa 18. februára 2005, v spojení s upresnením petitu na pojednávaní konanom dňa 17. januára 2008 a v spojení so zmenou žaloby uplatnenou na pojednávaní dňa 12. februára 2009, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľností, a to výrobná hala na parcele č. XXXX/XXX, administratívna budova súp. č. XXXX na parcele č. XXXX/XXX, zámočnická dielňa na parcele č. XXXX/XXX, kotolňa na parcele č. XXXX/XXX, skládka paliva na parcele č. XXXX/XXX, parcela č. XXXX/X - zastavané plochy o výmere XXXXX m2, parcela č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere XXXmX, parcela č. XXXX/XX - zastavané plochy o výmere XXX m2, parcela č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere XXXXmX, parcela č. XXXX/XX - zastavané plochy o výmere XXX m2, parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy o výmere XXXXmX, parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy o výmere XXX m2, parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy o výmere XXXmX, parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy o výmere XXX m2, parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy o výmere XXXmX, parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy o výmere XXX m2, nachádzajúce sa v katastrálnom území X. Q. X., zapísané v katastri nehnuteľností Správy katastra v A. na liste vlastníctva číslo XXXX a žeriav portálový MB 1645, rok výroby 1989, výrobné číslo XXX-XX a žeriav vežový MB 110, rok výroby 1976, výrobné číslo XXXXXX (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“).

3. Krajský súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 34Cbi/22/2005-Sn-422 zo dňa 12. februára 2009, ktorým uložil žalovanému povinnosť vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu Stavebno-servisný podnik a.s., Bánovská cesta 6, Žilina, IČO: 31 562 922 predmetné nehnuteľnosti, keď dospel k záveru, že pre posúdenie rozporu s dobrými mravmi je rozhodujúci okamih vykonania právneho úkonu a vyhlásenie o vklade nehnuteľností do spoločnosti NOVEL, s.r.o. nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože ide o úkony, ktoré schválili všetky orgány spoločnosti a dospel k záveru, že žeriavy sú súčasťou haly ako hlavnej veci.

4. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací uznesením č. k. 3Obo/69/2009-518 zo dňa 21. decembra 2010 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34Cbi/22/2005-Sn-422 zo dňa 12. februára 2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že záver súdu prvej inštancie ohľadom vyhlásenia o vklade nehnuteľností, ktoré nie je v rozpore s dobrými

mravmi, je nepresvedčivý, nakoľko nemožno vyvodit', akými úvahami sa súd riadil, ale je tiež nesprávny, pretože schválenie právneho úkonu orgánmi spoločnosti samo o sebe ešte neznamená, že tento musí zodpovedať všeobecne uznávaným pravidlám. Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu vôbec nevysporiadal s námietkami žalovaného, ktorý namietal tiež rozpor právnych úkonov, ktorými bol prevedený sporný majetok úpadcu s právnymi predpismi a tiež zásadami poctivého obchodného styku, v dôsledku čoho vychádza rozhodnutie ako z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež i z neúplne zisteného skutkového stavu a je predčasné. Úlohou súdu v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť namietanú platnosť právnych úkonov v zmysle uvedeného zo všetkých žalovaným namietaných dôvodov, ktorá otázka ako prejudiciálna je rozhodujúca pre žalobcom požadované vylúčenie veci z konkurznej podstaty.

5. V poradí druhým rozsudkom č. k. 34Cbi/22/2005-889 zo dňa 3. júna 2015 krajský súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu Stavebno-servisný podnik a.s., Bánovská cesta 6, Žilina, IČO: 31 562 922 predmetné nehnuteľnosti, keď po vykonaní dokazovania nebolo preukázané, že by tieto právne úkony boli v rozpore s dobrými mravmi a nebolo preukázané, že by v čase ich realizácie boli v rozpore so zákonom, s morálkou, resp. s pravidlami slušnosti. Zároveň nebolo preukázané, že by boli prekročené medze zmluvnej voľnosti, žiadna zo strán nebola do takýchto právnych úkonov nútená. Z obsahu právnych úkonov je podľa krajského súdu zrejmé, že boli výsledkom vopred uváženého konania a úmyslu úpadcu na základe rokovania Valného zhromaždenia úpadcu, za účasti jeho akcionárov, členov dozornej rady a vedenia spoločnosti, ako aj výsledkom rokovania dozornej vady a predstavenstva úpadcu. Ohľadom žeriavov, tieto sa spolu so žeriavovou dráhou stali neoddeliteľnou súčasťou haly a z hľadiska hospodárskej funkčnosti hala predstavuje vec hlavnú a žeriavy sú jej súčasťou, a to bez ohľadu na to, či (ne)boli vedené v účtovnej evidencii úpadcu.

6. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací uznesením č. k. 2Obo/29/2015-1102 zo dňa 29. novembra 2016 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34Cbi/22/2005-889 zo dňa 3. júna 2015 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že súd prvej inštancie nerešpektoval dôvody skoršieho zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu a vytýkané vady konania pre riadne zistenie skutkového stavu a zaujatie právneho názoru a súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí a v ostatnom konaní nevenoval dostatočnú pozornosť skutočnostiam, ktoré boli zdôraznené v skoršom zrušovacom rozhodnutí odvolacieho súdu. Podľa odvolacieho súdu sa javí s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, že nehnuteľnosti spolu so žeriavmi celkovo v hodnote 36 456 000 Sk boli v dôsledku úkonov J. R. prevedené z úpadcu až na žalobcu - spoločnosť ovládanú J. R.. Odvolaciemu súdu nebolo jasné, aký účel prospešný pre úpadcu bol úkonmi uskutočnenými J. R. sledovaný. Pokiaľ ekonomická situácia úpadcu ešte pred uskutočnením sporných úkonov nebola priaznivá, tak ich uskutočnenie úpadcovi neprinieslo žiadne pozitíva, práve naopak, to malo pre úpadcu negatívne následky, čo vyústilo až do konkurzu. Odvolací súd upozornil na to, že napriek tomu, že nebolo preukázané obmedzenie zmluvnej voľnosti, uvedené nemôže vylúčiť rozpor s dobrými mravmi z dôvodu obchádzania zákona. Podľa odvolacieho súdu z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, prečo úkony namietané žalovaným pre rozpor s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku uskutočnené jednotlivými spoločnosťami (úpadca, spoločnosť NOVEL, žalobca) personálne prepojenými cez osobu J. R., súd prvej inštancie považuje za obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie spoločnosti v obchodných vzťahoch vzhľadom na v konaní zistené skutkové okolnosti. Samotné konštatovanie súdom prvej inštancie, že nebol preukázaný rozpor s dobrými mravmi, bez uvedenia konkrétnych dôvodov a myšlienkových postupov súdu prvej inštancie nie je postačujúce. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že uvedenými úkonmi bol úpadca v konečnom dôsledku pripravený o nehnuteľnosti a žeriavy v celkovej výške 36 456 000 Sk bez náležitej protihodnoty a tieto nehnuteľnosti si vzápätí po ich vklade do spoločnosti NOVEL naspäť prenajal. V prevode obchodného podielu úpadcu na spoločnosť NOVEL odvolací súd nevidí žiadny pre úpadcu prospešný účel. Napriek tomu, že obchodný podiel predstavuje samostatný predmet právnych vzťahov a cena za obchodný podiel môže byť určená nezávisle od výšky vkladu, pričom jej výška závisí len od dohody zmluvných strán, zostáva otáznou v koho prospech a záujmy boli sledované „výmenou“ 36 456 000 Sk za 2 500 000 Sk. Prevodom obchodného podielu úpadca stratil akékoľvek práva podieľať sa na fungovaní spoločnosti NOVEL. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, že po vklade

nehnutelnosti a žeriavov spoločnosti NOVEL do spoločnosti žalobcu, došlo v spoločnosti NOVEL k zníženiu základného imania. Zároveň sa odvolaciemu súdu nejaví ako bežná podnikateľská činnosť postup J. R. v mene spoločnosti NOVEL, ktorým nehnuteľnosti so žeriavmi, nadobudnuté ako nepeňažný vklad od úpadcu v hodnote 36 456 000 Sk, vložil do spoločnosti žalobcu, kde je J. R. štatutárnym orgánom a spoločníkmi sú opäť spoločnosti, za ktoré J. R. koná.

7. V ďalšom konaní nebolo sporné, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 312/98-23 zo dňa 8. októbra 1998 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo 93/1999 zo dňa 28. júna 1999 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK, a.s., Žilina a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Milan Chovanec a nesporným tiež je, že následne rozhodnutiami konkurzného súdu došlo k zmene správcu konkurznej podstaty, ktorým sa stal JUDr. Anton Kupšo, následne Ing. Štefan Paľo a napokon JUDr. Ján Čipka. Sporná nebola ani skutočnosť, že dňa 25. novembra 1998 bol konkurznému súdu doručený Súpis podstaty vyhotovený dňa 23. novembra 1998 správcom JUDr. Milanom Chovancom, dňa 7. januára 2005 bol konkurznému súdu doručený Dodatočný zápis vyhotovený 4. januára 2005 správcom Ing. Štefanom Paľom a dňa 13. septembra 2022 bolo konkurznému súdu doručené Doplnenie súpisu podstaty vyhotovené dňa 13. septembra 2022 správcom JUDr. Jánom Čipkom.

8. Súd prvej inštancie poukázal na to, že JUDr. Milan Chovanec v súpise z 23. novembra 1998 o.i. uviedol, že s ohľadom na jeho zistenia o majetkových transferoch úpadcu z obdobia krátko pred vyhlásením konkurzu zistil, že úpadca dňa 9. júla 1997 vložil svoj majetok do dcérskej spoločnosti NOVEL, s.r.o. Čadca, IČO: 36 004 766, a to v hodnote 35 565 000 Sk. Spoločnosť NOVEL, s.r.o. vznikla dňa 13. júna 1996 a jej jediným spoločníkom, a teda zakladateľom bol práve predseda predstavenstva úpadcu J. R.. Tento transfer sa vykonal dňa 9. júla 1997 a na jeho základe sa spoločníkom firmy NOVEL, s.r.o. stal osobne predseda predstavenstva úpadcu J. R. a úpadca v rovnakých obchodných podieloch po „100 000 Sk“. Následne úpadca spoločníkom firmy NOVEL, s.r.o. nie je, ale spoločníkom je len predseda predstavenstva úpadcu (J. R.) a ďalšia spoločnosť DaPS, s.r.o., ktorá vznikla dňa 17. decembra 1997. Štúdiom v obchodnom registri správca zistil, že prevod bol prevedený „bezodplatne“. Následne sa však objavila v kancelárii úpadcu Kúpna zmluva k zmluve o prevode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998 s termínom doručenia údajne dňa 10. marca 1998. Pracovníčka zodpovedná za preberanie pošty však tvrdí, že táto zmluva pôvodne v dokladoch nebola a ona ju do pošty nezapisovala! Rovnako platby na základe tejto zmluvy cez účet spoločnosti neprešli. Napriek tomu treba konštatovať, že hodnota prevodu tohto podielu, ktorý v skutočnosti predstavuje majetok v hodnote 35 565 000 Sk je podľa tejto zmluvy len 2 500 000 Sk. So spoločnosťou DaPS, s.r.o. uzatvoril úpadca dňa 29. apríla 1998 zmluvu o kúpe prenajatej veci, ktorou opäť dochádza k transferu majetku úpadcu na túto firmu, tentoraz však už bez ďalšieho sprostredkovateľa. Správca preto v súlade so znením § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Z. z. zapisuje do podstaty o.i. tento majetok: nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k. ú. X. Q. X.; Poznámka o nárokoch uplatnených inými osobami alebo o iných dôvodoch: prípadne nárok nadobúdateľov obchodného podielu, ak bola v skutočnosti vyplatená kúpna cena (R. J., DaPS, s.r.o.).

9. Správca Ing. Štefan Paľo v dodatočnom zápise zo dňa 4. januára 2005 o.i. uviedol, že v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. do majetku konkurznej podstaty úpadcu zapisuje hnuťelný majetok: žeriav portálový MB 1645, rok výroby 1989 (inventárne číslo 1449) a žeriav vežový MB 110 (inventárne číslo 2707), ktorý bol podľa jeho zistenia z účtovnej evidencie špekulatívne vyradený na základe zúčtovacieho dokladu č. 185/10/1998, ale reálne fyzicky existuje. Ďalej zapisuje v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. do majetku konkurznej podstaty nehnuteľný majetok nachádzajú sa v k. ú. X. Q. X. na LV č. XXXX, a to parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XXX, parc. č. XXXX/XXX, parc. č. XXXX/XXX, stavby kotolňa na parc. č. XXXX/XXX, skládka paliva na parc. č. XXXX/XXX, výrobná hala na parc. č. XXXX/XXX, zámočnícka dielňa na parc. č. XXXX/XXX, administratívna budova na parc. č. XXXX/XXX, keď na tieto nehnuteľnosti bolo zriadené záložné právo podľa zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27. marca 1996 č. V832/96-151/96-36/01 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Cbi/62/00-Mš-58 zo dňa 22. novembra 2002 bolo potvrdené, že pohľadávka

Slovenskej konsolidačnej, a.s., Bratislava je oprávnená a zistená.

10. Správca JUDr. Ján Čipka v doplnenom súpise podstaty zo dňa 13. septembra 2022 uviedol, že spísanie majetku do konkurznej podstaty považuje zo strany JUDr. Milana Chovanca za dôvodné, vklad nehnuteľného majetku do spoločnosti NOVEL, s.r.o. bol vykonaný neplatne, nemohli nastať účinky prevodu, a teda majetok je naďalej vlastníctvom úpadcu. Doplnenie súpisu predstavujú nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. X. Q. X.: pozemok registra C KN p. . XXXX/X; pozemok registra C KN p.č. XXXX/X; pozemok registra C KN p.č. XXXX/XX; pozemok registra C KN p.č. XXXX/XX; pozemok registra C KN p.č. XXXX/XXX; pozemok registra C KN p.č. XXXX/XXX; pozemok registra C KN p.č. XXXX/XXX; pozemok registra C KN p.č. XXXX/XXX; stavba na pozemku registra C KN p.č. XXXX/XXX; stavba na pozemku registra C KN p.č. XXXX/XXX; stavba bez súpisného čísla na pozemku registra C KN p.č. XXXX/XXX; stavba na pozemku registra C KN p.č. XXXX/XXX; stavba na pozemku registra C KN p.č. XXXX/XXX a hnutelnosti: žeriav portálový MB 1645, rok výroby: 1989, výrobné číslo: XXX-XX a žeriav vežový MB 110, rok výroby: 1976, výrobné číslo: XXXXXX; Dôvod zápisu: Neplatnosť právneho úkonu nepeňažného vkladu úpadcu do spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca spolu s vyhlásením úpadcu o prevzatí záväzku k novému vkladu zo dňa 9. júla 1997 a následne uzavretia Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998 medzi úpadcom a spoločnosťou DaPs, s.r.o., Čadca podľa § 39 Občianskeho zákonníka a § 262 Obchodného zákonníka; Sporný zápis. Vlastníctvo tretej osoby SPN, v.o.s., Krásno nad Kysucou.

11. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dôkazmi označenými a predloženými stranami sporu a zo Zápisnice z Valného zhromaždenia spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca konaného dňa 9. júla 1997 zistil, že valné zhromaždenie rozhodlo o zvýšení základného imania spoločnosti o nový nepeňažný vklad vo výške 36 465 000 Sk, ktorý predstavujú okrem iného aj nehnuteľnosti výrobná hala na parcele KN č. XXXX/XXX; administratívna budova č. XXXX na parcele KN č. XXXX/XXX; zámočnícka dielňa na parcele KN č. XXXX/XXX; kotoľňa na parcele KN č. XXXX/XXX a skládka paliva na parcele KN č. XXXX/XXX aj s príslušenstvom; parcela KN č. XXXX/X; parcela KN č. XXXX/X; parcela KN č. XXXX/XX; parcela KN č. XXXX/XX; parcela KN č. XXXX/XX; parcela KN č. XXXXXX; parcela KN č. XXXX/XXX; parcela KN č. XXXX/XXX; parcela KN č. XXXX/XXX a parcela KN č. XXXX/XXX, všetky nachádzajúce sa v k.ú. X. Q. X., vedené v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Čadci na liste vlastníctva č. XXXX. Dňa 9. júla 1997 úpadca, za ktorého ako predseda predstavenstva konal J. R., písomným úkonom označeným ako Vyhlásenie o prevzatí záväzku k novému vkladu a vyhlásenie o vklade nehnuteľností do spoločnosti vyhlásil, že preberá záväzok na nový nepeňažný vklad vo výške 13 779 00 Sk (zrejme chyba v písaní, poznámka odvolacieho súdu) v spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca a ako vkladateľ zároveň podľa § 60 ods. 1 Obchodného zákonníka vyhlasuje, že ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca vkladá nehnuteľnosti, a to: A/ stavba súp. č. XXXX areál budov - výrobná hala stojaca na parcele č. XXXX/XXX; administratívna budova č. XXXX stojaca na parcele č. XXXX/XXX; zámočnícka dielňa stojaca na parcele č. XXXX/XXX; kotoľňa stojaca na parcele č. XXXX/XXX; skládka paliva stojaca na parcele č. XXXX/XXX, aj s príslušenstvom a b/ parcely: parcela č. XXXX/X; parcela č. XXXX/X; parcela č. XXXX/XX; parcela č. XXXX/XX; parcela č. XXXX/XX; parcela č. XXXXXX; parcela č. XXXX/XXX; parcela č. XXXX/XXX; parcela č. XXXX/XXX a parcela č. XXXX/XXX, nachádzajúce sa v k.ú. X. Q. X., vedené v katastri nehnuteľností Okresného úradu v A. na liste vlastníctva č. XXXX. Dňa 14. januára 1998 úpadca ako prevádzajúci a spoločnosť DaPS, s.r.o., Čadca, IČO: 36 377 210 ako nadobúdateľ uzatvorili v písomnej forme Zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorej predmetom bol prevod obchodného podielu úpadcu v spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca. Dňa 22. apríla 1999 spoločnosť NOVEL, s.r.o. Čadca písomným úkonom označeným ako Vyhlásenie o vklade nehnuteľností do spoločnosti vyhlásila, že vkladá do spoločnosti žalobcu ako nepeňažný vklad nehnuteľností, ktorými boli stavby, a to výrobná hala na parcele KN č. XXXX/XXX; administratívna budova súp. č. XXXX na parcele KN č. XXXX/XXX; zámočnícka dielňa na parcele KN č. XXXX/XXX; kotoľňa na parcele KN č. XXXX/XXX a skládka paliva na parcele KN č. XXXX/XXX aj s príslušenstvom, a ktorými boli parcely: parcela KN č. XXXX/X; parcela KN č. XXXX/X; parcela KN č. XXXX/XX; parcela KN č. XXXX/XX; parcela KN č. XXXX/XX; parcela KN č. XXXXXX; parcela KN č. XXXX/XXX; parcela

KN č. XXXX/XXX; parcela KN č. XXXX/XXX a parcela KN č. XXXX/XXX nachádzajúce sa v k. ú. X. Q. X., vedené v katastri nehnuteľností Okresného úradu v A. na liste vlastníctva č. XXXX.

12. Podľa zápisnice z valného zhromaždenia spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca konaného dňa 30. júna 1999, valné zhromaždenie rozhodlo o zmene spoločenskej zmluvy, na základe ktorej sa znižuje základné imanie spoločnosti zo sumy 36 565 000 Sk na sumu 1 000 000 Sk znížením nominálnej hodnoty vkladu spoločníka DaPS, s.r.o., Čadca z hodnoty 36 465 000 Sk na hodnotu 900 000 Sk. Dňa 16. apríla 2007 žalobca uzatvoril s mestom Krásno nad Kysucou Zámennú zmluvu v znení Dodatku č. 1 zo dňa 27. novembra 2007, predmetom ktorej na strane žalobcu bola parcela C KN č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. X. Q. X..

13. Pred vyhodnotením dôvodnosti žalobou uplatneného nároku súd prvej inštancie považoval za potrebné vyjadriť sa k niektorým otázkam, od ktorých záviselo rozhodnutie v veci samej. K námietke žalobcu, že JUDr. Milan Chovanec nebol právoplatne ustanovený do funkcie správcu úpadcu, súd uviedol, že vzhľadom na dátum podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, konkurzné konanie vedené na majetok úpadcu sa spravuje znením zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní ku dňu 3. septembra 1998. Zákon o konkurze a vyrovnaní je nielen hmotno-právnym, ale aj procesným predpisom, čo vyplývalo aj z ustanovenia § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb., podľa ktorého na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Občiansky súdny poriadok v zásade záväznosť súdneho rozhodnutia viazal na jeho doručenie a uplynutie lehoty na podanie odvolania, pričom v prípade, že odvolanie bolo podané, právoplatnosť a následná vykonateľnosť v zásade nastávali až rozhodnutím odvolacieho súdu. Pokiaľ však ide o účinky vyhlásenia konkurzu, zákon č. 328/1991 Zb. mal v ustanovení § 13 ods. 5 vlastnú úpravu, a teda účinky vyhlásenia konkurzu nastávali dňom vyvesenia uznesenia o vyhlásení konkurzu na úradnej tabuli súdu. Je pravda, že zákonodarcu v ustanovení § 13 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. účinok vyhlásenia konkurzu osobitne zvýraznil len tým, že týmto dňom sa dlžník stáva úpadcom, avšak ustanovenia zákona sa vykladajú nielen jednotlivo, ale aj v ich súvislostiach a teleologickým a logickým výkladom je potrebné dospieť k záveru, že aj účinky ustanovenia správcu do funkcie nastávali spolu s účinkami vyhlásenia konkurzu, t.j. dňom vyvesenia uznesenia o vyhlásení konkurzu na úradnej tabuli súdu. Svedčí tomu ustanovenie § 14 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb., ktoré napr. ako účinok konkurzu upravuje, že oprávnenie nakladať s majetkom podstaty prechádza na správcu, súdne konania možno začať a v nich pokračovať len proti správcovi, na správcu prechádza právo konať v pracovno-právnych vzťahoch za dlžníka. Ak by účinkom vyhlásenia konkurzu nemalo byť aj ustanovenie správcu do funkcie, nemohli by na neho tieto zákonné účinky vyhlásenia konkurzu prechádzať a vyhlásenie konkurzu by tak strácalo na význame, ak síce konkurz by účinne vyhlásený bol, ale funkcia správcu by nemala vzniknúť. JUDr. Milan Chovanec bol preto účinne ustanovený do funkcie správcu podstaty úpadcu a ním vyhovený súpis podstaty má tie účinky a následky, ktoré súpis podstaty má mať. Pokiaľ prípadne na uznesení konkurzného súdu o vyhlásení konkurzu je dátum právoplatnosti vyznačený v kontexte rozhodnutia odvolacieho súdu, doložka právoplatnosti je len administratívnym úkonom a ani prípadne nesprávne uvedený dátum právoplatnosti rozhodnutia mu nemôže priznať viac účinkov ako príslušná právna úprava.

14. Prvoinštančný súd bol preto toho právneho názoru, že v tomto súdnom konaní je potrebné vyhodnotiť spornosť zápisu majetku v rozsahu všetkých ku nemu zapísaných poznámk, ktoré by mohli ovplyvniť existenciu práva žalobcu, a teda bolo potrebné vyhodnotiť spornosť zápisu v rozsahu poznámk zapísaných tak správcom JUDr. Milanom Chovancom, ako aj správcom Ing. Štefanom Paľom a dokonca následne aj správcom JUDr. Jánom Čipkom, a preto, pokiaľ žalobca v podaní zo dňa 5. októbra 2021 doplnil žalobný návrh tak, že sa domáha vylúčenia majetku zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu zo dňa 4. januára 2005 vyhotoveného Ing. Štefanom Paľom, súd toto podanie procesne nevyhodnotil ako zmenu žaloby, o ktorej by mal procesne rozhodovať a rovnako toto podanie prípadne nevyhodnotil ani ako „zúženie“ predmetu konania, t.j. čiastočné späťvzatie žaloby. Pokiaľ sa potom žalobca žalobou zo dňa 24. septembra 2021, ktorej na súde bola pridelená sp. zn. 41Cbi/1/2021, domáhal vylúčenia rovnakého nehnuteľného majetku zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu, a to zo súpisu zo dňa 23. novembra 1998 vyhotoveného JUDr. Milanom Chovancom, súd prvej inštancie dospel

k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie tohto civilného sporového konania tak, ako to žalobca navrhol podaním zo dňa 6. októbra 2021, keďže vo veci vedenej pod sp. zn. 41Cbi/1/2021 sa nerieši žiadna otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci, resp. otázka, ktorú by nemohol vyriešiť súd v tejto veci, a preto podľa § 162 ods. 3 CSP vo výroku I. rozhodol o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania.

15. Konajúci súd považoval za potrebné uviesť, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 328/1991 Zb., ale ani zo zjednocujúceho stanoviska občiansko-právneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17. júna 1998 Cpjn 19/98, nevyplýva pre konkurzný súd taký postup, ako sa ho snažil prezentovať žalobca, t.j. že bolo povinnosťou konkurzného súdu zisťovať a posudzovať dôvody spochybňujúce zaradenie sporného majetku do súpisu, keď navyše konštatované zjednocujúce stanovisko bolo vydané najvyššou súdnou autoritou cudzieho štátu, i keď šlo o totožnú právnu úpravu, avšak od 1. januára 1993 je Slovenská republika samostatným štátom, a teda v zmysle čl. 2 ods. CSP 2 rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia, prípadne stanoviská Najvyššieho súdu Českej republiky pod pojem ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít nespádajú (porovnaj: uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. októbra 2017 sp. zn. 6Cdo/129/2017).

16. Súd prvej inštancie zdôraznil, že podľa tvrdení žalobcu mal tento svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudnúť vkladom spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca, IČO: 36 004 766 ako spoločníkom žalobcu a následným vkladom do katastra nehnuteľností, pričom žeriavy predstavujú súčasť haly ako hlavnej veci, a preto zdieľajú rovnaký právny režim.

17. Podľa krajského súdu v konaní nebolo sporné, že hnutel'ný a nehnuteľný majetok, vylúčenia ktorého sa žalobca v tomto konaní domáhal, pôvodne bol vo vlastníctve úpadcu, keď nebolo sporné, že hnutel'ný majetok (žeriavy) bol účtovným dokladom č. 185/10/1998 vyradený z majetku úpadcu a nehnuteľný majetok úpadca vložil ako nepeňažný vklad do spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca. Spoločnosťou s ručením obmedzeným je podľa § 105 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločnosť, ktorej základné imanie tvoria vopred určené vklady spoločníkov, pričom podľa § 58 ods. 1 Obchodného zákonníka základné imanie spoločnosti je peňažné vyjadrenie súhrnu peňažných i nepeňažných vkladov všetkých spoločníkov do spoločnosti. V spoločnosti s ručením obmedzeným sa podľa § 58 ods. 2 Obchodného zákonníka základné imanie vytvára povinne a v zmysle § 59 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2001, ak vkladom bola vec, spoločnosť k nej nadobúdala vlastnícke právo. Po vzniku spoločnosti s ručením obmedzeným môže dôjsť rozhodnutím valného zhromaždenia podľa § 125 ods. 1 písm. e) Obchodného zákonníka k zvýšeniu alebo zníženiu základného imania, pričom podľa právnej úpravy účinnej do 31. decembra 2001 v zmysle § 143 ods. 2 Obchodného zákonníka so súhlasom valného zhromaždenia mohol prevziať záväzok na nový vklad ktokoľvek a podľa § 143 ods. 3 Obchodného zákonníka záväzok na nový vklad sa preberal písomným vyhlásením, v ktorom záujemca musel vyhlásiť, že pristupuje k spoločenskej zmluve a podpis záujemcu musel byť úradne overený. Preto, ak valné zhromaždenie spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca konané 9. júla 1997 rozhodlo o zvýšení základného imania o nový nepeňažný vklad, ktorý predstavovali špecifikované nehnuteľnosti vo vlastníctve úpadcu a ak úpadca písomným vyhlásením záväzok na tento nový nepeňažný vklad 9. júla 1997 prevzal, šlo o zákonom upravený a predpokladaný spôsob zvýšenia základného imania spoločnosti s ručením obmedzeným a spoločnosť NOVEL, s.r.o., Čadca tým zároveň nadobudla k predmetu vkladu právo, t.j. k nehnuteľnostiam vlastnícke právo, čo sa prejavilo aj v údajoch katastra, keď bola zapísaná ako vlastník týchto nehnuteľností. Úpadca tak síce prestal byť vlastníkom týchto nehnuteľností, ale ako spoločník spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca získal obchodný podiel, ktorý podľa § 114 ods. 1 Obchodného zákonníka predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Výška obchodného podielu sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje inak, a teda zodpovedajúca účasť spoločníka na spoločnosti s ručením obmedzeným síce v zásade zodpovedá pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločníka, avšak spoločenská zmluva môže určiť inak.

18. Súd prvej inštancie dodal, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že vyhlásením o vklade šlo o vklad podniku, keďže podľa zákonnej definície podniku podľa § 5 Obchodného zákonníka podnikom sa

rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania a k podniku patria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie jeho podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť a z vyhlásenia úpadcu o prevzatí záväzku na nový vklad žiadnym spôsobom nevyplyva a ani výkladovými pravidlami nie je možné dospieť k záveru, že okrem nehnuteľností predmetom vkladu mali byť aj ostatné zložky podnikania úpadcu, teda najmä zložky osobné a nehmotné. To, že nešlo o podnik, je zrejme nielen zo samotného obsahu právneho úkonu, ale aj z dôkazov predložených žalobcom, ktoré sa týkajú činnosti spoločnosti úpadcu po vložení vkladu, a to z Ročného výkazu ziskov a strát v plnom rozsahu k 31. decembru 1997, z Ročnej súvahy v plnom rozsahu k 31. decembru 1997, zo správy audítora o preskúmaní ročnej účtovnej závierky k 31. decembru 1997, z vykonanej inventúry HIM ku dňu 31. októbra 1998, zo zoznamu nájomných zmlúv, z evidencie odberateľských faktúr, z prehľadu plnenia a ziskov podľa stredísk, zo zoznamu neuhradených odberateľských faktúr, zo zoznamu pracovníkov, zo zoznamu zákaziek, z rozvrhu denných pracovných úloh, z Protokolu o výkone štátneho odborného dozoru Inšpektorátu bezpečnosti práce v Žiline, zo Záznamu z kontroly stavu bezpečnosti a zdravia pri práci a preventívnej prehliadky zo dňa 18. marca 1998 a z verejnej ponuky na predaj skladových zásob a dokončenej výroby, ktoré sa nachádzajú v areáli Panelárne v Krásne nad Kysucou.

19. Preto pokiaľ následne úpadca Zmluvou zo dňa 14. januára 1998 svoj obchodný podiel v spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca previedol na spoločnosť DaPS, s.r.o., Čadca, a teda previedol práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti, týmto úkonom podľa krajského súdu nedošlo aj k zmene vlastníckeho práva nehnuteľností, ale vlastníkom nehnuteľností naďalej zostala spoločnosť NOVEL, s.r.o., Čadca. Pretože spoločnosť NOVEL, s.r.o., Čadca aj po prevode obchodného podielu úpadcu na spoločnosť DaPS, s.r.o., Čadca zostala vlastníkom nehnuteľností, mohla s nimi ako s predmetom vlastníctva naďalej nakladať, a preto ich ako spoločník mohla vložiť do spoločnosti žalobcu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou vo forme verejnej obchodnej spoločnosti. Verejnou obchodnou spoločnosťou je podľa § 76 Obchodného zákonníka spoločnosť, v ktorej aspoň dve osoby podnikajú pod spoločným obchodným menom a ručia za záväzky spoločnosti spoločne a nerozdielne všetkým svojím majetkom.

20. Súd prvej inštancie bol toho právneho názoru, že vlastníctvom nehnuteľností žalobca nadobudol aj vlastníctvo žeriavov, ktoré síce z majetku úpadcu účtovne boli vyradené, ale reálne fyzicky existovali a boli v hale používané a využívané. Konajúci súd nespochybnil, že technicky a stavebne je možné žeriavy od haly oddeliť, napokon aj zabudované boli do haly až po jej výstavbe, avšak z hľadiska právneho posúdenia, či žeriavy majú charakter súčasti veci v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo rozhodujúce, že oddelením žeriavov by sa funkčne hodnota haly jednoznačne znížila a zmenila. Žeriavy sa pohybujú po koľajniciach žeriavovej dráhy, ktorá sa nachádza pozdĺž výrobnéj haly a sú určené ako výrobné zariadenie pre výrobu betonárskych výrobkov, na manipuláciu s ťažkými bremenami, vykladanie a nakladanie betonárskych výrobkov z vozíkov pri výjazde z haly a na ďalšiu manipuláciu výrobkov mimo haly. Súd prvej inštancie pri posudzovaní otázky, či predmetné žeriavy sú súčasťou veci hlavnej, alebo nie, vychádzal z geometrického plánu výrobnéj haly zo dňa 13. januára 1995, z Kolaudačného rozhodnutia zo dňa 8. apríla 1977, z Úvodného projektu - technologickej časti z mája 1988 - technická správa z mája 1988, z technickej správy zo septembra 1986, z Kolaudačného rozhodnutia zo 16. marca 1987, z Technologickej správy z októbra 1987, z Technologickeho predpisu z októbra 1983, z územného riešenia stavby z januára 1971, z fotodokumentácie, z Rozhodnutia o prípustnosti stavby zo dňa 11. mája 1971, z Územného rozhodnutia zo dňa 25. januára 1971. Žeriavy síce môžu byť technicky a stavebne od haly oddelené, avšak práve ich oddelením by sa funkčne hala nedala využívať na účel, na ktorý sa vďaka žeriavom využíva, a teda funkčne by sa jej hodnota jednoznačne znížila a zmenila, čo je dôvodom pre vyslovenie záveru, že žeriavy majú charakter súčasti veci, a preto majú sledovať osud veci hlavnej, t.j. haly, v ktorej sú zabudované. Žeriavy spolu so žeriavovou dráhou sa stali neoddeliteľnou súčasťou haly, vlastníkom ktorej je žalobca a z hľadiska hospodárskej funkčnosti hala je hlavnou vecou a žeriavy jej súčasťou. Súd prvej inštancie pritom za účelom posúdenia otázky vlastníctva predmetných hnutel'ných vecí a ich charakteru nevykonával žalovaným navrhnuté znalecké dokazovanie, nakoľko na posúdenie tejto otázky neboli potrebné technicky odborné znalosti.

21. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal, že mu svedčí vlastnícke právo k majetku, vylúčenia ktorého sa v tomto konaní domáha, a to s výnimkou pozemku registra C KN parc. č. XXXX/XX, ktorého vlastníkom prestal byť počas tohto civilného sporového konania v dôsledku Zámennej zmluvy zo dňa 16. apríla 2007.

22. K vyhodnoteniu dôvodov spornosti zápisu predmetného majetku do súpisu podstaty úpadcu súd prvej inštancie uviedol, že právnym úkonom, vykonaním ktorého úpadca prestal byť vlastníkom sporných nehnuteľností, bol úkon nepeňažného vkladu úpadcu do spoločnosti NOVEL, s.r.o. Čadca spolu s vyhlásením úpadcu o prevzatí záväzku k novému vkladu zo dňa 9. júla 1997. Prevzatie záväzku na nový vklad v čase jeho vykonania predstavovalo právne dovolený úkon a šlo o zákonom upravený a dovolený spôsob zvýšenia základného imania spoločnosti s ručením obmedzeným. Len zo skutočnosti, že v čase vyhlásenia o prevzatí záväzku štatutárnym orgánom tak úpadcu, ako aj spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca bol J. R., nie je podľa súdu prvej inštancie možné dospieť k záveru, že šlo o úkon urobený v rozpore s dobrými mravmi alebo zásadami poctivého obchodného styku. Zo žiadneho zákonného ustanovenia totiž nevyplyva, že personálne prepojenie automaticky predstavuje konanie v rozpore s dobrými mravmi. V tomto kontexte súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. ObdoV/53/2003, podľa ktorého personálne prepojenie obchodnej spoločnosti nie je protiprávne a v celku sa aj bežne vyskytuje, pokiaľ však ide o konkrétne správanie sa týchto osôb v obchodných vzťahoch, musí ísť najmä o správanie sa obvyklé, poctivé a spravodlivé, teda aby nešlo o konanie v rozpore s týmito základnými v spoločnosťami prevládajúcimi morálnymi zásadami. Tieto zásady spolu s ďalšími zásadami vymedzujú medze konania zodpovedajúce dobrým mravom a to, čo je za týmito hranicami, za konanie priečiace sa dobrým mravom. Z tvrdení žalovaného pre súd prvej inštancie nebolo poznateľné, že by prevzatie záväzku úpadcu na nový vklad malo byť v rozpore s dobrými mravmi. Nešlo ani o bezodplatný právny úkon, keďže už zo zákonného zmyslu prevzatia záväzku na nový vklad iným subjektom ako spoločníkom podľa krajského súdu vyplýva, že úpadca tým získal postavenie spoločníka v spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca a tomu zodpovedajúci obchodný podiel. Ani vnútorné pomery spoločnosti NOVEL, s.r.o., vrátane spôsobu určenia výšky obchodného podielu spoločníkov tejto spoločnosti, nemôžu podľa konajúceho súdu predstavovať podklad pre záver, že tento právny úkon úpadcu bol v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie dodal, že je na autonómii tej, ktorej obchodnej spoločnosti, akým spôsobom upraví svoje vnútorné pomery a aj Obchodný zákonník v ustanovení § 114 ods. 1 umožňoval, aby výšku obchodného podielu spoločníka určila spoločenská zmluva inak, ako určoval zákon. Na platnosť právneho úkonu nemá vplyv ani prípadné obmedzenie konateľským oprávnením vnútornými predpismi alebo vnútornými orgánmi spoločnosti úpadcu, keď za spoločnosť s ručením obmedzeným zo zákona ako štatutárny orgán koná jej konateľ a konanie štatutárneho orgánu je podľa § 13 ods. 2 Obchodného zákonníka konaním podnikateľa a hoci podľa § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie mohli obmedziť konateľské oprávnenia, avšak takéto obmedzenie bolo voči tretím osobám neúčinné.

23. Pokiaľ úpadca následne previedol svoj obchodný podiel, tento úkon sa netýkal vlastníctva sporných nehnuteľností, ale vlastníkom nehnuteľností naďalej zostala spoločnosť NOVEL, s.r.o., Čadca. Preto ani výška odplaty za prevod obchodného podielu, resp. kúpnej ceny, ani skutočnosť, či odplata (kúpna cena) úpadcovi bola uhradená a ani to, či bola dodržaná forma zmluvy o prevode obchodného podielu, nemali podľa krajského súdu vplyv a dosah na skutočnosť, že vlastníkom nehnuteľného majetku bola a zostala spoločnosť NOVEL, s.r.o., Čadca.

24. Súd prvej inštancie preto nezistil žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by úkon úpadcu, na základe ktorého úpadca prestal byť vlastníkom predmetných nehnuteľností, t.j. prevzatie záväzku na nový vklad, resp. nepeňažný vklad do spoločnosti NOVEL, s.r.o. Čadca, mal byť postihnutý neplatnosťou. Ak by neplatnosť mala byť posudzovaná v súvislostiach všetkých následne vykonaných úkonov, súd je toho názoru, že by šlo o neprípustnosť vyhodnotenia platnosti, či neplatnosti právneho úkonu. Je pritom zákonným právom spoločnosti s ručením obmedzeným základné imanie nielen zvýšiť, ale aj základné imanie znížiť. Tým, že spoločnosť NOVEL, s.r.o. Čadca potom, ako predmetné nehnuteľnosti vložila do spoločnosti žalobcu, rozhodla o znížení svojho základného imania, tiež nejde už o žiadny dispozičný úkon úpadcu.

25. K poznámke zapísanej pri sporných nehnuteľnostiach správcom Ing. Štefanom Paľom pri predmetných nehnuteľnostiach, t.j. zriadenie záložného práva podľa Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27. marca 1996 č. V 832/96-151/96-36/01, súd prvej inštancie uviedol, že je nesporné, že právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Čadca č. k. 10C/26/2005-72 zo dňa 30. mája 2005 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Žiline bolo určené, že nie je zriadené záložné právo na zabezpečenie pohľadávky vo výške 3 690 000 Sk poskytnutej spoločnosťou VÚB a.s. úpadcovi, z čoho je potrebné vyvodiť záver, že dôvod spornosti zápisu tak, ako bol pre predmetné nehnuteľnosti uvedený v poznámke zapísanej Ing. Štefanom Paľom, pominul.

26. Pokiaľ žalovaný, ako dôkaz navrhol zabezpečenie celého súdneho registrového spisu týkajúceho sa spoločnosti NOVEL, s.r.o. Čadca, vrátane zbierky listín, za účelom preskúmania a preukázania právnych úkonov a dohodnutých podmienok, za akých sa úpadca stal spoločníkom v tejto spoločnosti a preskúmania a preukázania právnych úkonov a podmienok, za akých sa spoločnosť DaSP, s.r.o. stala spoločníkom v tejto spoločnosti, súd takýto dôkaz nevykonával, keďže na posúdenie platnosti právneho úkonu vkladu boli postačujúce a rozhodujúce listiny, ktoré boli stranami v tomto konaní predložené.

27. Krajský súd v Banskej Bystrici preto dospel k záveru, že s výnimkou pozemku registra C KN parc. č. 6417/10 žaloba je dôvodná, a preto vo výroku II. rozhodol o povinnosti žalovaného vylúčiť zo súpisu podstaty úpadcu špecifikované veci a vo výroku III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1, 2, § 396 ods. 1 a § 470 ods. 1 CSP.

28. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) s návrhom, aby odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici rozsudkom zmenil a to tak, že návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietne, pričom žalovanému prizná náhradu trov konania, resp. aby napádaný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

29. V prvom rade žalovaný poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní neriadil právnym názorom odvolacieho súdu vyplývajúcim zo zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/29/2015 zo dňa 29. novembra 2016 (rovnako ako ani pri predchádzajúcom zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/69/2009 zo dňa 21. decembra 2010), kde odvolací súd zároveň uviedol aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

30. Napriek tomu, že dôvody absolútnej neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých boli prevedené nehnuteľnosti spolu so žeriavmi celkovo v hodnote 36 456 000 Sk prevedené z úpadcu až na žalobcu sú podľa odvolateľa z listín tvoriacich predmetný súdny spis a označených dôkazov zrejmé, súd prvej inštancie v napádanom rozsudku, v rozpore so závermi vyššie označeného odvolacieho zrušujúceho uznesenia, podľa žalovaného nesprávne vyhodnotil, že pri posudzovaní platnosti právneho úkonu predmetom jeho úsudku mohol byť len právny úkon, na základe ktorého úpadca prestal byť vlastníkom predmetných nehnuteľností a účelom nemohlo byť hodnotenie, či v konečnom dôsledku došlo k úbytku majetku úpadcu za neprimerané plnenie.

31. Súd prvej inštancie v rozpore s nadriadeným názorom odvolacieho súdu a na základe vykonaných dôkazov dospel podľa odvolateľa k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď odôvodňuje, že pokiaľ ide o poznámku zapísanú správcom JUDr. Milanom Chovancom, nie je možné dôjsť k záveru, že dôvodom spornosti zápisu mala byť neplatnosť právnych úkonov, ktorými došlo k transferu majetku úpadcu do vlastníctva iného subjektu, tak ako to v konaní tvrdil žalovaný (str. 16 ods. 43 napádaného rozsudku). Pritom sám súd prvej inštancie uvádza, že správca JUDr. Milan Chovanec mal za to, že spôsobom v rozpore s dobrými mravmi a obchodnými zvyklosťami došlo k transferu majetku do vlastníctva iného... Právne kategórie dobré mravy a obchodné zvyklosti, sú kategórie, ktoré sa vyhodnocujú pri posudzovaní platnosti (resp. neplatnosti) právnych úkonov a nie odporovateľnosti, k čomu sa súd nesprávne vo svojom odôvodnení prikláňa. Nič na tom nemení ani súčasné „podozrivé“ nové vyjadrenie

JUDr. Chovanca, ktoré sa po viac ako 20 rokoch predložilo do spisu, pritom je pozoruhodné, že JUDr. Chovanec a osoba ovládajúca žalobcu - p. J. R. boli v minulosti v tejto veci v konflikte.

32. Odvolateľ opakovane poukázal na podanie bývalého správcu JUDr. Milana Chovanca s prezenčnou pečiatkou Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. novembra 1998, podľa ktorého je z neho zrejmé, že „Vzhľadom k vyššie uvedenému mám za to, že spôsobom v rozpore s dobrými mravmi a obchodnými zvyklosťami došlo k transferu majetku úpadcu do vlastníctva iného subjektu, pričom s ohľadom na doklady nachádzajúce sa u úpadcu, ako aj skúsenosti správcu konkurznej podstaty mám za to, že tento úmyselný krok vedome doviedol úpadcu do stavu úpadku a vedome ukrátil jeho majetkovú podstatu. Toto oznámenie o zaradení veci do súpisu aktív a pasív tvoriacich majetkovú podstatu posielam na vedomie súčasnemu vlastníkovi“.

33. Žalovaný má naďalej za to, že skutočnosti - dôvody, na ktorých bol zapísaný majetok do konkurznej podstaty sa týkajú absolútnej neplatnosti, a preto nebolo a ani niet dôvodu, aby správca nedôvodne podával údajné odporovacie žaloby. Odvolateľ poznamenal, že výraz pojmu ukrátiť majetkovú podstatu je často spojený aj s neplatnými úkonmi, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný dodal, že prostredníctvom osoby p. J. R. je možné takéto konanie badať na oboch stranách posudzovaných právnych úkonov. Ani skutočnosť, že ak by aj konkrétne právne úkony boli schválené orgánmi spoločnosti samo o sebe neznamená, že tieto preto musia zodpovedať všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, dobrých mravov a poctivého obchodného styku tak, ako na to správne poukazuje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Obo/69/2009 zo dňa 21. decembra 2010 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/29/2015 zo dňa 29. novembra 2016, ktoré je potrebné rešpektovať.

34. Súd prvej inštancie sa však rozhodnutiami odvolacieho súdu podľa žalovaného neriadil, nesprávne, zmätočne a nepreskúmateľne zameral a obmedzil svoje posudzovanie iba na prevzatie záväzku na nový vklad úpadcu do spoločnosti NOVEL, s.r.o. zo dňa 9. júla 1997, kde súd prvej inštancie nesprávne, vytrhnúc z kontextu skutkových zistení vyplývajúcich z ostatných dôkazov označených zo strany žalovaného, mal podľa odvolateľa stroho odôvodniť, že v čase vykonania tohto úkonu išlo o zákonom upravený a dovolený spôsob zvýšenia základného imania spoločnosti s ručením obmedzeným (str. 17, ods. 48 napádaného rozsudku). Dokonca súd prvej inštancie nesprávne a v rozpore so skutkovým stavom vyplývajúcim z označených a aj niektorých vykonaných dôkazov podľa žalovaného hodnotí, že z tvrdení žalovaného pre súd nebolo poznateľné, že by prevzatie záväzku úpadcu na nový vklad malo byť v rozpore s dobrými mravmi (str. 18, ods. 48, 11 veta a nasl. napádaného rozsudku), resp. ako nesprávne a zmätočne ďalej hodnotí, že pri posudzovaní platnosti právneho úkonu predmetom jeho úsudku mohol byť len právny úkon, na základe ktorého úpadca prestal byť vlastníkom predmetných nehnuteľností a účelom nemohlo byť hodnotenie, či v konečnom dôsledku došlo k úbytku majetku úpadcu za neprimerané plnenie (str. 18, ods. 50 napádaného rozsudku). Sám ďalej zmätočne a nesprávne uvádza, že posudzovanie neplatnosti v súvislostiach všetkých následne vykonaných úkonov, by šlo o neprípustnosť vyhodnotenia platnosti, či neplatnosti právneho úkonu (str. 19, ods. 50 napádaného rozsudku).

35. Súd prvej inštancie ďalej podľa odvolateľa v rozpore s tvrdeniami žalovaného a označenými dôkazmi nesprávne vyhodnocuje, že pri vyhlásení o vklade podľa žalovaného šlo o vklad podniku (str. 14, ods. 37 napádaného rozsudku), pričom tvrdenia žalovaného sa týkajú podstatnej časti podnikateľského majetku spoločnosti STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s.

36. Taktiež, čo sa týka posúdenia vlastníctva hnutelých vecí, tzv. žeriavov, ktoré sú predmetom sporu, súd bez vykonania potrebných dôkazov označených a navrhnutých zo strany žalovaného, mal podľa odvolateľa „od stola vyhodnotiť“, že žeriavy tvoria s nehnuteľnosťami funkčný celok, bez ohľadu na označené dôkazy zo strany žalovaného, že časť hnutelých vecí mala byť dávno zošrotovaná. Konajúcí súd bez vykonania potrebného znaleckého dokazovania, a bez vykonania minimálne obhliadky nehnuteľností, podľa odvolateľa nesprávne odôvodňuje, že žeriavy sú používané a využívané na výrobný proces spolu s halou (str. 15, ods. 40 napádaného rozsudku).

37. Súd prvej inštancie zároveň podľa odvolateľa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam aj z dôvodu, že sa nevysporiadal (nevyhodnotil) dôkazy, ktoré predložil a označil právny zástupca žalovaného vo svojich písomných podaniach zo dňa 27. februára 2008, zo dňa 18. marca 2008, ktoré navrhol v odvolaní doručenom na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 23. júna 2009, listinné dôkazy, ktoré navrhol a označil v písomnom stanovisku zo dňa 5. februára 2014, listinné dôkazy, ktoré predložil a označil na pojednávaní konanom dňa 13. mája 2015 a nasledovných podaniach, ktoré boli zhrnuté a opätovne navrhnuté žalovaným v podaní zo dňa 16. januára 2020.

38. Žalovaný opätovne poukázal a zdôraznil skutočnosť, že predmetný vylučovací spor má dve samostatné, skutkovo a právne odlišné línie. Prvou samostatnou, skutkovo a právne odlišnou líniou predmetného vylučovacieho sporu sú nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností Správy katastra v A. na liste vlastníctva číslo XXXX, podrobne špecifikované vo výroku napádaného rozsudku. Právna argumentácia, ako aj dokazovanie žalovaného vo vzťahu k nehnuteľnostiam je založené na tvrdení, že právne úkony, na základe ktorých postupne došlo k scudzeniu majetku úpadcu, a na základe ktorých tento majetok postupne prešiel do vlastníctva navrhovateľa sú absolútne neplatné, a to každý z týchto úkonov samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti, nakoľko sa priečia dobrým mravom, sú v rozpore s poctivým obchodným stykom a sú v rozpore so zákonom.

39. Ako to žalovaný uviedol aj vo svojom písomnom Doplnení odvolania zo dňa 13. júla 2015, aj v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod spis. zn. 45Cbi 9/2011 žalobca preukazuje prevod predmetného obchodného podielu úpadcu na spoločnosť DaPS, a.s., a to právnym úkonom - Zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998 (tou istou, ktorou preukazuje prevod aj v tomto konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 34Cbi 22/2005), pričom aj v tomto konaní dohodu o kúpnej cene za prevod obchodného podielu preukazoval Kúpnu zmluvou 7 k zmluve o prevode obchodného podielu zo dňa 26. februára 1998 (tou istou, ktorou preukazoval dohodu o kúpnej cene za prevod obchodného podielu aj v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 34Cbi 22/2005). V rámci predloženého Vyjadrenia žalobcu zo dňa 29. septembra 2015 v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi 9/2011, žalobca, okrem iného, predložil listinné dôkazy, ktoré majú svedčiť o tom, že Kúpna zmluva k zmluve o prevode obchodného podielu zo dňa 26. februára 1998, je sfalšovaná, nakoľko existuje nesfalšovaná (platná) Kúpna zmluva k zmluve o prevode obchodného podielu s inými ustanoveniami a iným dátumom uzatvorenia (zo dňa 14. januára 1998), ktorú žalobca po prvýkrát predkladá ako prílohu tohto Vyjadrenia. Z uvedeného vyjadrenia žalobcu vyplýva, že do súdneho spisu ako dôkazný prostriedok v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi 9/2011 mal byť predložený listinný dôkaz - Kúpna zmluva k zmluve o prevode obchodného podielu zo dňa 26. februára 1998, ktorá však predstavuje právny úkon, ktorý samotný navrhovateľ označil za sfalšovaný. Rovnaký listinný dôkaz - Kúpna zmluva k zmluve o prevode obchodného podielu zo dňa 26. februára 1998, bol predložený aj v tomto súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 34Cbi 22/2005. Z uvedeného podľa odvolateľa jednoznačne vyplýva, že platnosť predmetného právneho úkonu - Kúpnej zmluvy zo dňa 26. februára 1998 k zmluve o prevode obchodného podielu, spochybnil nielen žalovaný (z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného zo dňa 10. júla 2015), ale aj samotný žalobca, a to ako v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi 9/2011, tak aj v tomto súdnom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Obo/29/2015, ako to vyplýva z vyjadrenia žalobcu v tomto súdnom konaní zo dňa 22. septembra 2015 (doručenom na Najvyšší súd Slovenskej republiky zo dňa 24. septembra 2015).

40. Súd prvej inštancie sa týmito navrhnutými dôkazmi a podstatnými tvrdeniami žalovaného v napádanom rozsudku a vôbec nezaoberal a navrhnuté dôkazy nevykonal (uvedené sa týka aj všetkých nižšie označených dôkazov a tvrdení žalovaného), preto odvolateľ žiada, aby sa s nižšie ďalej uvedenými všetkými podstatnými tvrdeniami a dôkazmi navrhnutými zo strany žalovaného vysporiadal odvolací súd, a zároveň, aby boli aj nižšie označené dôkazy vykonané odvolacím súdom, nakoľko súd prvej inštancie tieto navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností nevykonal, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom rozhodnutie súdu prvej

inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

41. K prevodu podstatnej časti podnikateľského majetku spoločnosti STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. (úpadcu) - nehnuteľností (vrátane nehnuteľností v kat. úz. X. Q. X., ktoré sú predmetom tohto súdneho konania) a hnutelných vecí, a to z úpadcu na žalobcu došlo nasledovnými právnymi úkonmi (krokmi), za nasledovných skutkových okolností: 1) Spoločnosť STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s., so sídlom: Bánovská cesta, Žilina 010 01, IČO: 31 562 922 (v súčasnosti úpadca zastúpený správcom - žalovaným), v roku 1997 vykazovala hospodársku stratu a mala vysoké záväzky, pričom táto zlá ekonomická situácia úpadcu mala korene ešte v predchádzajúcom období. O uvedenom svedčí Zápisnica z rokovania valného zhromaždenia úpadcu zo dňa 10. marca 1997 (na ktorom sa zúčastnil a hlasoval za prijaté závery aj 36,28% akcionár - J. R.), na ktorom bola skonštatovaná zlá ekonomická situácia úpadcu s vysokými záväzkami, na riešenie ktorej Valné zhromaždenie zaviazalo Predstavenstvo úpadcu rozpracovať nasledujúce alternatívy: 1) požičanie si ďalšieho úveru cca 6 milión Sk alebo 2) predaj časti majetku podniku (oceneného znaleckým posudkom) vhodnému kupujúcemu, resp. 3) spojenie s inou 8 obchodnou spoločnosťou. Vklad majetku úpadcu do inej spoločnosti ako alternatívu VZ výslovne neprijalo.

42. Dozorná rada úpadcu na svojom zasadnutí konanom dňa 9. mája 1997, z ktorého bola vyhotovená Zápisnica z rokovania DR zo dňa 9. mája 1997: - vyslovila súhlas s predajom nehnuteľností úpadcu nachádzajúcich sa v kat. úz. Z., a to akcionárke - p. M. Y., pričom cena mala byť stanovená znaleckým posudkom a polovicu kúpnej ceny mala kupujúca povinnosť zaplatiť ihneď po uzatvorení kúpnej zmluvy, - vyslovila súhlas s návrhom Predstavenstva úpadcu na nový vklad úpadcu do spoločnosti NOVEL s.r.o., Čadca, a to vkladom nehnuteľností úpadcu v kat. úz. X. Q. X. (ktoré sú predmetom tohto súdneho konania) a v kat. úz. M. (ktorých vylúčenie je predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi 9/2011), podmienkou ktorého bolo však zabezpečenie podielu na zisku.

43. Následne dňa 7. júla 1997 rokovalo Predstavenstvo úpadcu (aj za prítomnosti predsedu predstavenstva - J. R.), o 2 variantoch využitia majetku úpadcu, a to: 1) založenie novej spoločnosti s ručením obmedzeným s vhodným spoločníkom alebo 2) vklad nehnuteľného majetku do majetku už existujúcej spoločnosti - NOVEL s.r.o., pričom sa schválil 2 variant, avšak s podmienkou „bezproblémového pôsobenia v doterajšej podnikateľskej činnosti“ úpadcu a so „zabezpečením dostatočného podielu na zisku“ spoločníka - úpadcu v tejto spoločnosti.

44. O tom, že by o povolení vkladu majetku úpadcu do spoločnosti NOVEL s.r.o. bolo rozhodnuté aj Valným zhromaždením úpadcu, resp. že by bol určený rozsah a podmienky takéhoto vkladu, nebol zo strany žalobcu predložený počas súdneho konania žiadny dôkaz. Ako vyplýva z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina na spoločnosť úpadcu - STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s., - do dňa 2. septembra 1997 v mene tejto spoločnosti konali spoločne predseda a podpredseda predstavenstva, pričom spoločnosť zaväzovali vo všetkých veciach súhlasným prejavom vôle predsedu a podpredsedu predstavenstva a podpisovať za spoločnosť boli oprávnení predseda a podpredseda predstavenstva spoločne. Odo dňa 3. septembra 1997 bol zápis v OR na túto spoločnosť úpadcu zmenený tak, že v mene tejto spoločnosti je oprávnený konať predseda predstavenstva (J. R., ktorý sa stal predsedom predstavenstva úpadcu len ku dňu 20. júna 1997), pričom vo všetkých veciach zaväzujúcich spoločnosť je oprávnený na podpisovanie sám predseda predstavenstva.

45. Spoločnosť STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. (ďalej aj ako „úpadca“), ešte v čase pred začatím konkurzného konania na základe Výhlásenia o prevzatí záväzku k novému vkladu a vyhlásenia o vklade nehnuteľností zo dňa 9. júla 1997 prebrala záväzok na nový nepeňažný vklad vo výške 22 686 000 Sk v spoločnosti NOVEL s.r.o., so sídlom Májová 1578, 022 01 Čadca, IČO: 36 004 766, pričom do tejto spoločnosti, podľa § 60, ods. 1 ObchZ, vložila nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. M. (ktorých vylúčenie je predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi 9/2011, ktoré k dnešnému dňu nie je právoplatne ukončené). Súčasne spoločnosť STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s., na základe Výhlásenia o prevzatí záväzku k novému vkladu a

vyhlásenia o vklade nehnuteľnosti zo dňa 9. júla 1997, prebrala zároveň záväzok na nový nepenažný vklad vo výške 13 799 000 Sk v spoločnosti NOVEL s.r.o., so sídlom Májová 1578, 022 01 Čadca, IČO: 36 004 766, pričom do tejto spoločnosti, podľa § 60, ods. 1 ObchZ, vložila nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. X. Q. X. (ktorých vylúčenie je predmetom tohto súdneho konania).

46. Spoločnosť NOVEL s.r.o. mala ku dňu vkladu predmetných nehnuteľností jediného spoločníka a konateľa - J. R., bytom K. XXX/X, A. (jedná sa o tú istú osobu, ako bol predseda predstavenstva úpadcu, pričom ide o osobu, ktorá bude opakovane označovaná v tomto vyjadrení). Po vykonaní uvedených vkladov sa spoločnosť NOVEL s.r.o., Čadca, stala následne vlastníkom podstatnej časti podnikateľského majetku spoločnosti STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. - úpadcu, pričom spoločnosť STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. sa stal spoločníkom spoločnosti NOVEL s.r.o. Po realizácii týchto vkladov mala spoločnosť NOVEL s.r.o. dvoch spoločníkov, a to: i) spoločník - STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. s výškou splateného vkladu 36 465 000 Sk, a s výškou obchodného podielu a podielu na zisku - 90%, ii) spoločník - J. R. s výškou splateného vkladu 100 000 Sk a s výškou obchodného podielu a podielu na zisku - 10%.

47. Obidve uvedené vyhlásenia zo dňa 9. júla 1997 podpisoval za spoločnosť STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. jej predseda predstavenstva - J. R.. Spoločnosť NOVEL s.r.o., so sídlom Májová 1578, 022 01 Čadca, a spoločnosť STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. (úpadca) následne dňa 19. novembra 1997 uzatvorili Dohodu o odovzdaní nehnuteľnosti a prevode hnuťelných vecí, ktorou bol na spoločnosť NOVEL s.r.o. prevedený aj všetok využiteľný podnikateľský hnuťelný majetok úpadcu. Za obidve spoločnosti túto Dohodu podpísal J. R..

48. Následne spoločnosť STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. (úpadca) a spoločnosť NOVEL s.r.o., uzatvorili dňa 21. júla 1997 Zmluvu o správe a nájme, na základe ktorej prenajímateľ - NOVEL s.r.o., prenechal nájomcovi - STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. - do užívania budovy, objekty a pozemky (ktoré boli predtým vložené úpadcom) evidované na LV č. XXXX (ktorých vylúčenie je predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi 9/2011) a na LV č. XXXX (ktoré sú predmetom tohto súdneho konania), a to za účelom vykonávania ďalšej podnikateľskej činnosti nájomcu - úpadcu za dohodnuté nájomné vo výške 250 000 Sk bez DPH ročne na rok 1997. Dodatkom č. 1 k Zmluve o správe a nájme nehnuteľností, a to zo dňa 3. januára 1998, bolo nájomné dohodnuté už vo výške 400 000 Sk bez DPH za rok 1998, ktoré bolo splatné ku koncu januára 1998. Uvedenú zmluvu a dodatok za obidve zmluvné strany podpísal pán J. R..

49. Nájomný vzťah, na základe ktorých úpadca užíval uvedené nehnuteľnosti, boli ukončené až počas konkurzu, a to súčasným správcom - žalovaným.

50. Následne dňa 14. januára 1998 (teda necelých 6 mesiacov od vkladu a necelé 2 mesiace od odovzdania predmetných nehnuteľností a hnuťelných vecí ako nepenažného vkladu) uzatvorila spoločnosť STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. (úpadca) so spoločnosťou DaPS, s.r.o., so sídlom Slobody 43, Čadca, IČO: 36 377 210, Zmluvu o prechode obchodného podielu, ktorou spoločnosť úpadcu previedla celý svoj obchodný podiel v spoločnosti NOVEL, s.r.o. na spoločnosť DaPS, s.r.o.. Z tejto zmluvy podľa odvolateľa nevyplýva, že by nadobúdateľ obchodného podielu (spoločnosť DaPS, s.r.o.) mal prevádzajúcemu (spoločnosti STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. - úpadca ešte v čase pred vyhlásením konkurzu) za prevod obchodného podielu uhradiť akúkoľvek odplatu. Zmluvu za STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. podpísal J. R.. Spoločnosť DaPS, s.r.o. vznikla iba dňa 17. decembra 1997, teda necelý mesiac pred nadobudnutím obchodného podielu od spoločnosti úpadcu.

51. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. októbra 1998 č. k. 51- 24 K312/98, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s., so sídlom: Bánovská cesta, Žilina 010 01, IČO: 31 562 922, a za správcu konkurznej podstaty súd ustanovil JUDr. Milana Chovanca, Kysucké Nové Mesto (v poradí prvého správcu z troch doterajších správcov úpadcu). V konkurznom konaní boli prihlásené pohľadávky veriteľov vo výške cez 24 000 000 Sk, z toho uznaných bolo cez 20 000 000 Sk.

52. Podľa vyjadrenia prvého správcu konkurznej podstaty úpadcu - JUDr. Milana Chovanca - uvedeného v Súpise podstaty - predloženie, Zápis do podstaty podľa § 19 ZKV zo dňa 23. novembra 1998, sa v kancelárii úpadcu objavila Kúpna zmluva (zo dňa 26. februára 1998) k Zmluve o prevode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998, uzatvorená medzi STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. a spoločnosťou DaPS, s.r.o., s termínom doručenia úpadcovi údajne dňa 10. marca 1998, ktorá stanovovala kúpnu cenu za prevod uvedeného obchodného podielu v spoločnosti NOVEL s.r.o. vo výške 2 500 000 Sk (so splatnosťou sumy 1 400 000 Sk v mesiaci október 1998, sumy 100 000 Sk v mesiaci apríl 1999 a sumy 1 000 000 Sk v ročných splátkach po 100 000 Sk do konca roku 2007). Podľa vyjadrenia tohto správcu, pracovníčka zodpovedná za preberanie pošty potvrdila, že táto zmluva pôvodne v dokladoch nebola a ona ju do pošty nezapisovala a platby na základe tejto zmluvy cez účet spoločnosti neprešli. Túto Kúpnu zmluvu za STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. opäť podpísal J. R.. Následne Vyhlásením o vklade nehnuteľností do spoločnosti zo dňa 22. apríla 1999 (podpísanom p. J. R.) spoločnosť NOVEL s.r.o. vložila do spoločnosti SPN, v.o.s., Čadca (žalobca) všetky predmetné nehnuteľností v kat. úz. M., ako aj v kat. úz. X. Q. X.. Následne dňa 30. júna 1999 uzatvorili spoločnosť NOVEL s.r.o. a spoločnosť SPN, v.o.s. Dohodu o odovzdaní nehnuteľností a prevode hnutelých vecí, ktorou boli odovzdané všetky predmetné nehnuteľnosti, ako aj boli prevedené všetky hnutelné veci na žalobcu. Túto dohodu na obidvoch stranách podpísal p. J. R..

53. Spoločnosť žalobcu - SPN, v.o.s. (žalobca) bola zapísaná do OR SR ku dňu 7. apríla 1999 (teda pár dní pred vkladom žalovaných nehnuteľností do nej), pričom od počiatku do dnešného dňa má 2 spoločníkov: i) SOTE s.r.o., Májová 1578, Čadca 022 01, IČO: 36 372 811 ii) NOVEL, s.r.o., Májová 1578, Čadca 022 01. Spoločnosť NOVEL s.r.o., Čadca, má od počiatku do dnešného dňa jediného konateľa - J. R., pričom J. R. od februára 2001 je jediným spoločníkom tejto spoločnosti.

54. Odvolateľ zdôraznil, že ako vyplýva z výpisu z OR, spoločnosť NOVEL s.r.o., so sídlom Májová 1578, 022 01 Čadca, vznikla dňa 13. júna 1996, a teda niečo vyše roka pred vkladom takmer celého majetku úpadcu do nej. V spoločnosti NOVEL s.r.o. bol následne zmenený odo dňa 20. októbra 2000 splatený nepeňažný vklad spoločníka DaPS, s.r.o., Čadca, vo výške 36 465 000 Sk, na nový nepeňažný vklad na výšku 900 000 Sk. Následne, na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 17. januára 2001, uzatvorenej medzi prevádzajúcim - DaPS, s.r.o., Čadca, a nadobúdateľom - J. R., bol na J. R. podľa ust. § 115 ObchZ prevedený obchodný podiel vo výške 900 000 Sk v obchodnej spoločnosti NOVEL s.r.o., so sídlom Májová 1578, 022 01 Čadca. J. R., K. XXX/X, A. je od vzniku spoločnosti NOVEL, s.r.o., Palárikova 88, Čadca, jediným jej konateľom a odo dňa 20. februára 2001 je aj jej jediným spoločníkom.

55. Predmetom speňažovania v rámci konkurzu bol podľa odvolateľa týmto aj nehnuteľný majetok úpadcu, nachádzajúci sa v kat. úz. Z., ktorý bol ešte pred vyhlásením konkurzu prevedený z úpadcu na akcionárku - M. Y. na základe Kúpnej zmluvy, ktorá však, ako to vyplýva aj z vyjadrenia žalobcu doručeného na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 24. septembra 2015 v konaní pod sp. zn. 2Obo/29/2015 a aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 29. septembra 2015 doručeného na Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 45Cbi/9/2011, neuhradila celú kúpnu cenu, a teda správca odstúpil od zmluvy a získal tento nehnuteľný majetok do konkurznej podstaty.

56. Z uvedených dôkazov podľa právneho názoru žalovaného jednoznačne vyplýva, že postupnými právnymi úkonmi (krokmi) bol do majetku spoločnosti žalobcu - SPN, v.o.s., Krásno nad Kysucou - prevedený takmer celý nehnuteľný, ako aj hnutelý podnikateľský majetok úpadcu, pričom úpadca nedostal (nezískal) žiadnu odplatu za prevod svojho majetku, resp. údajne mal podľa dohody (v zmysle Kúpnej zmluvy k zmluve o prevode obchodného podielu) dostať neprimeranú odplatu od spoločnosti DaPS s.r.o. vo výške 2 500 000 Sk (ktorá predstavovala cca 7% hodnoty prevádzaného majetku úpadcu ohodnoteného znaleckým posudkom), ktorá však úpadcovi reálne vyplatená nebola, resp. nebola použitá na prospech úpadcu, keďže úpadca si následne predmetné (vložené) nehnuteľností musel prenajať od spoločnosti, do ktorej ich predtým vložil (od NOVEL s.r.o.) a to na to, aby mohol pokračovať vo svojej dovtedajšej podnikateľskej činnosti, za čo musel platiť nájomné. Z uvedeného

taktiež vyplýva, že pri úplne všetkých právnych úkonoch (krokoch prevodov) bol prítomný pán J. R., ktorý robil právne úkony týkajúce sa prevodu majetku za úpadcu, za spoločnosť NOVEL s.r.o. a v súčasnosti plne cez iné spoločnosti ovláda (kontroluje) žalobcu - spoločnosť SPN, v.o.s. - ktorá tvrdí, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, pričom však žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by on, resp. p. J. R., resp. ktokoľvek iný (vrátane spoločnosti DaPS s.r.o.), za nadobudnutie takéhoto majetku poskytli úpadcovi aspoň čiastočne primeranú odplatu. Konanie, ktorým úpadca na základe Vyhlásenia o prevzatí záväzku k novému vkladu a vyhlásenia o vklade nehnuteľností zo dňa 9. júla 1997 vložil do spoločnosti NOVEL s.r.o., predmetné žalované nehnuteľnosti (ako aj svoj takmer celý podnikateľský majetok v ocenení hodnote 36 485 000 Sk), ďalej konanie, ktorým úpadca Zmluvou o prechode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998 následne (bezodplatne, resp. za neprimeranú odplatu) previedol celý svoj obchodný podiel v spoločnosti NOVEL, s.r.o. na spoločnosť DaPS, s.r.o., ako aj všetky úkony, ktorými boli následne všetky predmetné nehnuteľnosti (ako aj takmer celý majetok pôvodne patriaci úpadcovi), prevedené na žalobcu - SPN, v.o.s., a to najmä Vyhlásenie o vklade nehnuteľností do spoločnosti zo dňa 22. apríla 1999, ktorým spoločnosť NOVEL s.r.o. vložila do spoločnosti SPN, v.o.s., Čadca (žalobcu), nepenažný vklad (vrátane žalovaných nehnuteľností), považuje žalovaný za absolútne neplatné, a to každý z týchto úkonov samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti, nakoľko sa priečia dobrým mravom a sú v rozpore s poctivým obchodným stykom, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že: - tieto úkony robili personálne prepojené spoločnosti cez osobu J. R., pričom ak by takéto personálne prepojenie neexistovalo, k vykonaniu týchto úkonov by medzi dotknutými spoločnosťami nedošlo, - že vďaka týmto úkonom sa úpadca zbavil (prišiel o) takmer všetkého svojho majetku, v dôsledku čoho bol naňho vyhlásený konkurz, v ktorom výška zistených pohľadávok veriteľov predstavuje sumu cez 20 000 000 Sk, ktoré nebudú v podstatnej miere uspokojené (vrátane pohľadávok štátu), - úpadca sa zbavil (prišiel o) takmer všetkého svojho majetku už v období, kedy mal vysoké pohľadávky, ktoré nebol schopný plniť, - úpadcovi nebola za prevod majetku (ktorý je predmetom aj tohto súdneho konania) uhradená primeraná odplata, - vložený majetok, vrátane nehnuteľností ktoré sú predmetom tohto súdneho konania, boli vyvedené z podniku úpadcu úkonmi, ktoré robila osoba - J. R. - ktorý zneužil svoje postavenie štatutárneho orgánu úpadcu - predsedu predstavenstva oprávneného konať samostatne za úpadcu (pričom vklad vykonal necelé 3 mesiace po tom, ako sa stal predsedom predstavenstva a 3 dni po tom, ako bol oprávnený za úpadcu konať samostatne), pričom v súčasnosti plne kontroluje žalobcu ako deklarovaného majiteľa nehnuteľností, s prevodom majetku úpadcu nebol spojený aj prevod záväzkov úpadcu, čo by bolo docieľené pri uzatvorení Zmluvy o prevode podniku, resp. jeho časti, a takto bol obídenný zákon na ujmu veriteľov úpadcu, a to napriek tomu, že s alternatívou prevodu časti podniku počítalo aj rozhodnutie Válného zhromaždenia úpadcu.

57. Podľa právneho názoru žalovaného, v danom prípade nedošlo k podstatnému zníženiu majetku úpadcu ešte v období pred vyhlásením konkurzom iba jedným právnym úkonom (a to napr. kúpnu, resp. darovacou zmluvou) ale došlo ku komplikovanejšiemu (sofistikovanejšiemu) vyvedeniu majetku úpadcu bez poskytnutia primeranej odplaty tým, že najskôr bol takmer celý podnikateľský majetok úpadcu vložený ako nepenažný vklad v zmysle ust. § 60, ods. 1 ObchZ do inej obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným - NOVEL s.r.o. (ktorú od počiatku kontroloval M. R.) a následne bol celý takto nadobudnutý obchodný podiel bezplatne, resp. za absolútne neprimeranú odplatu, prevedený v zmysle ust. § 115 ObhZ na inú obchodnú spoločnosť DaPS, s.r.o., ktorá vznikla necelý mesiac pred nadobudnutím obchodného podielu, a ktorá sa na prvý pohľad javila ako spoločnosť nespojená s J. R., pričom však aj táto zjavne a preukázateľne konala plne v záujme J. R., čo dokazujú nielen jej následné kroky (právne úkony), ale aj to, že akých výhodných podmienok jej bolo umožnené (J. R.) stať sa spoločníkom v spoločnosti NOVEL s.r.o. Žalovaný má za to, že skúmanie platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu - vkladu úpadcu do spoločnosti NOVEL s.r.o. - je nutné posudzovať v spojení s nasledujúcimi právnymi úkonmi, a to najmä s prevodom obchodného podielu úpadcu v spoločnosti NOVEL s.r.o. na novovzniknutú spoločnosť DaPS, s.r.o., ako aj s úkonom vkladu predmetných nehnuteľností do majetku žalobcu, pričom tieto úkony jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti spôsobujú absolútnu neplatnosť týchto právnych úkonov, nakoľko od počiatku mali jediný cieľ, a to spôsobom priečiacim sa dobrým mravom a v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, vyvieť predmetný majetok (vrátane žalovaných nehnuteľností) z majetku úpadcu (konajúceho cez

osobu J. R.) do majetku subjektu (spoločnosti) kontrolovaného J. R., a to bez toho, aby úpadcovi bola za tento majetok poskytnutá primeraná odplata, pričom sa tak dialo v úmysle poškodiť veriteľov úpadcu, ktorí by boli pri neprevedení tohto majetku, resp. pri uhradení primeranej odplaty zaň, podstatným spôsobom (a možno aj v plnej miere) uspokojení, pričom bez tohto majetku, resp. primeranej odplaty zaň, ostanú v podstatnej miere v konkurze neuspokojení.

58. Podľa odvolateľa je nepochybné, že ak by úpadca previedol predmetné nehnuteľnosti do majetku personálne prepojenej spoločnosti NOVEL, s.r.o., napr. darovaním v čase, keď bol v úpadku, takéto konanie by vykazovalo zjavné známky konania nemorálneho, spôsobujúceho neplatnosť tohto právneho úkonu. V danom prípade sa stalo v podstate to isté, avšak neuskutočnilo sa to jedným úkonom (darovaním, resp. nevýhodnou kúpnu zmluvou za neprimeranú odplatu) ale uskutočnilo sa to dvoma úkonmi - Vkladom nepeňažného vkladu do inej spoločnosti (NOVEL s.r.o.) a následným prevodom obchodného podielu (bezodplatne, resp. za neprimeranú odplatu) na inú osobu. Žalobca sa snaží súd presvedčiť, že vyvedenie nehnuteľností z majetku úpadcu nie je možné skúmať, nakoľko prvý úkon sa javí ako platný, a teda nie je možné skúmať aj druhý úkon - prevod obchodného podielu. Žalovaný má však za to, že v danej veci je potrebné skúmať všetky úkony, a to aj z hľadiska úmyslu ich vykonania a ich prepojenia.

59. Žalovaný poukazuje na neplatnosť už prvého pre úpadcu nevýhodného právneho úkonu, ktorý je úkonom priechiacom sa dobrým mravom a v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ktorý urobil za úpadcu štatutár úpadcu - J. R., a to vklad takmer celého nefinančného majetku úpadcu v ocenej hodnote vo výške 36 465 000 Sk práve do spoločnosti NOVEL s.r.o. (ktorá vznikla dňa 13. júna 1996, teda niečo vyše roka pred vkladom, a ktorá mala dovtedy jediného spoločníka - J. R.), pri ktorom boli J. R. bez súhlasu orgánov úpadcu dohodnuté pre úpadcu také nevýhodné podmienky, v zmysle ktorých úpadca nadobudol deklarovaný obchodný podiel v spoločnosti NOVEL s.r.o. s podielom na zisku len vo výške 90%, a to oproti deklarovanému obchodnému podielu s podielom na zisku druhého spoločníka tejto spoločnosti - J. R. - vo výške 10%, pričom splatený vklad tohto druhého spoločníka do spoločnosti NOVEL s.r.o. bol len vo výške 100 000 Sk a ani spoločnosť NOVEL s.r.o. nedisponovala takým majetkom, ktorý by takýto nevýhodný dohodnutý pomer obchodných podielov a podielov na zisku odôvodňoval. Žalovaný podotýka, že aj v tom období bolo účinné ust. § 114 K., podľa ktorého „obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti a jeho výška sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje inak“. Pri dohodovaní podmienok nadobudnutia obchodného podielu v spoločnosti NOVEL s.r.o. J. R. dokonca prekročil svoje právomoci v spoločnosti úpadcu, keď konal priamom v rozpore s rozhodnutím Váľného zhromaždenia úpadcu zo dňa 10. marca 1997. Konal aj v rozpore s Rozhodnutím Dozornej rady úpadcu zo dňa 9. mája 1997 a s Rozhodnutím predstavenstva úpadcu zo dňa 7. júla 1997, ktoré síce krátko pred vkladom povolili vklad podielu do spoločnosti NOVEL s.r.o., ale len za podmienky zabezpečenia dostatočnej výšky podielu na zisku v tejto spoločnosti. J. R. však dohodol podmienky vkladu do spoločnosti NOVEL, s.r.o. tak nevýhodné pre úpadcu, a to nad rámec ustanovení Obchodného zákonníka, ako aj nad rámec rozhodnutia VZ, Dozornej rady a Predstavenstva úpadcu, z ktorých profitoval druhý spoločník spoločnosti NOVEL, s.r.o., ktorým bol zhodou okolností opäť J. R.. To znamená, že pri „dohodovaní“ výšky obchodných podielov v spoločnosti NOVEL s.r.o. za úpadcu „dohodoval“ zmluvné podmienky novoustanovený (3-dňový) predseda predstavenstva J. R., ktorý sám so sebou (ako s druhým spoločníkom) „dohodol“ takú výšku obchodných podielov a podielov na zisku, ktoré prekračujú ustanovenia stanovujúce primeranosť podľa Obchodného zákonníka a súčasne určené orgánmi úpadcu.

60. Tým, že neboli prevedené aj záväzky viaznuce na majetku vloženom do spoločnosti NOVEL s.r.o., ako aj iné vzťahy viažuce sa na majetok (napr. pracovnoprávne vzťahy), bol vyvedený majetok pôvodne patriaci úpadcovi bez akýchkoľvek záväzkov, ktoré všetky ostali na spoločnosti úpadcu, ktorá sa týmto zbavila takmer všetkého svojho podnikateľského majetku. Žalovaný zastáva právny názor, že ak bola prevedená podstatná časť podniku na inú osobu, mala táto prevziať aj všetky povinnosti spojené s majetkom, čo sa malo dosiahnuť uzatvorením Zmluvy o prevode podniku, resp. jeho časti. Ak sa tak nestalo, úpadca konajúci prostredníctvom J. R. vedome obišiel zákon v rozpore s ust. § 39 OZ. Takýto

právny názor vo svojom rozsudku vyslovil aj sudca Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/25/2007. Navyše, aj rozhodnutie Váľného zhromaždenia úpadcu dňa 10. marca 1997 predpokladalo ako jednu z alternatív prevedenie časti podniku úpadcu na inú osobu, ktorá by časť podniku úpadcu kúpila.

61. Žalovanému súčasne nie je zjavné, z akého dôvodu bol v spoločnosti NOVEL s.r.o. následne zmenený odo dňa 20. októbra 2000 splatený nepeňažný vklad spoločníka DaPS, s.r.o., Čadca, vo výške 36 465 000 Sk, na nový nepeňažný vklad na výšku 900 000 Sk, pričom následne, na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 17. januára 2001, uzatvorenej medzi prevádzajúcim - DaPS, s.r.o., Čadca, a nadobúdateľom - J. R., bol na J. R. prevedený celý obchodný podiel v obchodnej spoločnosti NOVEL s.r.o., ale už v zapísanej výške 900 000 Sk, a to napriek tomu, že spoločnosť DaPS s.r.o. bola v čase prevodu spoločníkom spoločnosti NOVEL, s.r.o., ktorá vklad úpadcu vo výške 36 465 000 Sk plne kontrolovala. Nie je zjavné, prečo by spoločnosť DaPS s.r.o. urobila tak ekonomicky nevýhodné právne úkony poškodzujúce jej spoločnosť, a to bez toho, aby sa tým nesledoval nejaký iný (nemorálny a v rozpore s poctivým obchodným stykom) zámer v prospech J. R..

62. Žalovaný súčasne poukázal aj na absolútnu neplatnosť Zmluvy o prechode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998, ktorou úpadca previedol svoj celý obchodný podiel v spoločnosti NOVEL, s.r.o. na novovzniknutú spoločnosť DaPS, s.r.o., z dôvodu jej rozporu so zákonom, keďže táto zmluva nestanovuje, či sa jedná o bezodplatný právny úkon alebo, či sa jedná o odplatný právny úkon, a aká je prípadná odplata za prevod obchodného podielu. Žalobca sa v súdnom konaní snaží preukázať, že tento nedostatok je odstránený Kúpnu zmluvou k zmluve o prevode obchodného podielu, pričom uvádza, že v súdnom spise má byť predložená sfaľšovaná zmluva zo dňa 26. februára 1998, pričom má existovať nesfaľšovaná zmluva zo dňa 14. januára 1998. Podľa právneho názoru žalovaného však žiadna následná Kúpna zmluva nemôže konvalidovať platnosť Zmluvy o prechode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998, keďže táto neobsahuje podstatné náležitosti, a teda tento právny úkon je neplatný nielen z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, resp. poctivým obchodným stykom, ale aj z dôvodu, že jej ustanovenia odporujú zákonu. Žalovaný podotýka, že už správca JUDr. Milan Chovanec dňa 25. novembra 1998 uviedol, že štúdiom v obchodnom registri zistil, že prevod bol prevedený „bezplatne“, pričom následne sa však objavila v kancelárii úpadcu Kúpna zmluva k zmluve o prevode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998 s termínom doručenia údajne 10. marca 1998. Pracovníčka zodpovedná za preberanie pošty však tvrdí, že táto zmluva pôvodne v dokladoch nebola a ona ju do pošty nezapisovala. Rovnako platby na základe tejto zmluvy cez účet spoločnosti neprešli. Napriek tomu treba podľa odvolateľa konštatovať, že hodnota prevodu tohto podielu, ktorý v skutočnosti predstavuje majetok v hodnote 35 565 000 Sk je podľa tejto zmluvy len 2 500 000 Sk“. Z uvedeného vyplýva, že ani v Zbierke listín Obchodného registra Okresného súdu Žilina na spoločnosť NOVEL s.r.o. sa žiadna Kúpna zmluva ako súčasť Zmluvy o prevode obchodného podielu nemá nenachádzať, pričom jej predkladané znenia (či už zo dňa 14. januára 1998 alebo zo dňa 26. februára 1998) boli vyhotovené až dodatočne, a to s účelom navodiť dojem platnosti prevodu obchodného podielu.

63. Súčasne žalovaný napáda aj platnosť Kúpnej zmluvy k zmluve o prevode obchodného podielu aj z dôvodu jej neurčitosti, nakoľko: Čl. 3 Zmluvy stanovuje kúpnu cenu za prevod obchodného podielu vo výške 2 500 000 Sk, ktorá má byť platená v splátkach, avšak Čl. 4 Zmluvy stanovuje zvýšenie kúpnej ceny, podľa ktorého sa zmluvné strany mali dohodnúť, že po splatení úveru predávajúcim a po zrušení záložného práva, ktoré viazne na nehnuteľnostiach v X. Q. X. z dôvodu nesplnenia bankového úveru sa kúpna cena primerane zvýši, minimálne o 1 000 000 Sk, pričom zvýšená cena bude splatená v zmysle platných podmienok podľa bodu 3 Zmluvy. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že táto Kúpna zmluva stanovuje celkovú kúpnu cenu, ktorá je však neurčitá, nakoľko nie je zjavné, aká celková kúpna cena za prevod obchodného podielu bola dohodnutá (po prípadnom zvýšení), na aké konkrétne nehnuteľnosti je zvýšenie viazané, na aký bankový úver je zvýšenie viazané, o akú sumu sa má zvýšenie vykonať, ako má byť zvýšenie uhradené. Ak malo byť zvýšenie viazané na nehnuteľnosti vložené do spoločnosti NOVEL s.r.o., ktoré sú vedené na LV č. XXXX pre kat. úz. X. Q. X., tak žalovaný viedol, že na LV č. XXXX pre kat. úz. X. Q. X., týkajúce sa prevádzaných nehnuteľností, k dnešnému dňu žiadne záložné právo žiadnej banky nie je už zapísané.

64. Žalovaný zdôraznil, že nezodpovedá za skutočnosť, že žaloba v tejto súdnej veci, týkajúcej sa vylúčenia nehnuteľností v kat. úz. X. Q. X. (vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 34Cbi 33/2005) bola žalobcom podaná v roku 2005, a že žalobu v súdnej veci, týkajúcej sa vylúčenia nehnuteľností v kat. úz. M. z konkurzne podstaty, podal navrhovateľ až v roku 2011, nakoľko žalobca (navrhovateľ), resp. jeho predchodca, mal od roku 1998 plnú vedomosť o zápise týchto nehnuteľností do súpisu majetku úpadcu, a napriek tomu sa u konkurznej sudkyne niekoľko rokov nedožadoval, aby bol vyzvaný na podanie žaloby o vylúčenie týchto nehnuteľností. Táto skutočnosť (pomerné dlhá doba od vykonania napadnutých právnych úkonov) nemôže byť na ťarchu úpadcu (žalovaného), resp. konkurznej podstaty, a to s odôvodnením, že už po toľkých rokoch sa zápis v katastri nehnuteľností nebude meniť, a to napriek tomu, že všetky dôkazy svedčia v neprospech žalobcu. Podľa názoru žalovaného žalobca kalkuloval s tým, že čím bude dlhšie ako vlastník nehnuteľností vedený v katastri nehnuteľností, tým bude konajúci súd mať tendenciu už tento stav nemeniť (čo preukazuje aj tvrdenie žalobcu o niekoľkoročnom „nerušenom“ užívaní nehnuteľností). Toto je však podľa názoru žalovaného pre spravodlivé rozhodnutie vo veci neprijateľné.

65. Doposiaľ vykonaným dokazovaním bolo podľa odvolateľa nesporne preukázané, že J. R. ku dňu podania odvolania prostredníctvom spoločnosti žalobcu disponuje s celým vkladom úpadcu v ocenej hodnote 36 485 000 Sk, ktorého súčasťou sú aj žalované nehnuteľnosti, ktoré boli niekoľkými právnymi úkonmi (za ktorými stál vždy J. R.) prevedené do vlastníctva žalobcu (100% kontrolovaného J. R.), pričom ani J. R., ani spoločnosť DaPS, s.r.o., ani žalobca a ani nikto iný neuhradil spoločnosti úpadcu za prevod týchto nehnuteľností, čo i len primeranú odplatu, v dôsledku čoho, v prípade neúspechu žalovaného, nebudú v konkurze v podstatnej miere uspokojené pohľadávky veriteľov (vrátane pohľadávok štátu), pričom všetky úkony prevodu majetku boli preukázateľne urobené v období, keď mal úpadca, ako aj J. R., plnú vedomosť, že úpadca má záväzky vo vysokej výške, ktoré nedokáže plniť, a ktoré po prevodoch (vklade) nebudú môcť byť uhradené, pričom časť týchto úkonov (vklad do spoločnosti žalobcu) bola urobená dokonca po tom, ako pôvodný správca konkurznej podstaty spochybnil vyvedenie nehnuteľností z majetku úpadcu ako platného právneho úkonu a zapísal ich do súpisu konkurznej podstaty, pričom poškodenie úpadcu vyslovil aj Okresný súd v Čadci, ktorý posudzoval konanie J. R., ktorý zneužil svoje postavenie predsedu predstavenstva úpadcu na svoje obohatenie.

66. Odvolateľ sa ďalej v odvolaní rozsiahlo vyjadril k jednotlivým bodom uvedeným v písomnom vyjadrení žalobcu zo dňa 22. septembra 2015, doručenému na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 24. septembra 2015 vo veci vedenej pod sp. zn. 2Obo/29/2015 (str. 21 až 37 odvolania), ako aj k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/29/2015 zo dňa 29. novembra 2016, a to na podporu svojich tvrdení uvádzaných naprieč celým konaním.

67. Žalovaný súčasne v odvolaní predložil a navrhol v rámci dokazovania vykonať ako dôkaz nasledovné listinné dôkazy: - Súvaha v plnom rozsahu k 31. decembru 1997 spoločnosti NOVEL s.r.o., podaná na Daňový úrad Žilina, z ktorej vyplýva, že táto spoločnosť mala v minulom účtovnom období (v roku 1996) Základné imanie 100 000 Sk, Vlastné imanie 127 000 Sk a Aktíva celkom 637 000 Sk, a v predkladanom účtovnom období (v roku 1997) Základné imanie už 36 566 000 Sk, Vlastné imanie 36 563 000 Sk, Hospodársky výsledok minulých rokov 22 000 Sk a Aktíva celkom 37 416 000 Sk, - Súvaha v plnom rozsahu k 31. decembru 1998 spoločnosti NOVEL s.r.o., podaná na Daňový úrad Žilina, z ktorej vyplýva, že táto spoločnosť mala v predkladanom účtovnom období (v roku 1998) Základné imanie už 36 566 000,- Sk, Vlastné imanie 36 666 000 Sk, Hospodársky výsledok minulých rokov mínus 8 000 Sk a Aktíva celkom 37 106 000 Sk. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. novembra 2016 sp. zn. 2Obo/29/2015, vydaného v rámci tohto súdneho konania o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 34Cbi 22/2005 je zjavné, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožnil s opisom skutkového stavu a s jeho právnym vyhodnotením tak, ako ich v súdnom konaní, vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 34Cbi 22/2005 prezentuje žalovaný. Žalovaný podotýka, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 29. novembra 2016 sp. zn. 2Obo/29/2015, ako

významné pre rozhodnutie vo veci posudzoval všetky právne úkony, ktorými prešiel predmetný majetok úpadcu (žalovaného) až na žalobcu, resp. ktoré boli spojené s týmto majetkom (vrátane posudzovania platnosti prevodu obchodného podielu v spoločnosti NOVEL, s.r.o. patriaceho úpadcovi, a to na tretiu osobu, ako aj vrátane zníženia základného imania v spoločnosti NOVEL s.r.o.), pričom posudzoval aj otázku prospechu týchto úkonov pre úpadcu. V tejto súvislosti žalovaný upozorňuje, že námietka žalobcu, podľa ktorej obchodný podiel je samostatný predmet právnych vzťahov a do súdneho konania o vylúčení nehnuteľností z konkurznej podstaty nepatrí, pretože s nehnuteľnosťami nemá spoločný právny režim a prípadná neplatnosť jeho prevodu nemá mať dopad na výrok o vylúčení nehnuteľností, bola uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyhodnotená ako nesprávna a nepodstatná.

68. Odvolateľ súčasne záverom odvolania opakovane podotkol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 29. novembra 2016 sp. zn. 2Obo/29/2015, pre rozhodnutie vo veci posudzoval platnosť všetkých právnych úkonov, ktorými prešiel majetok úpadcu (žalovaného) až na žalobcu, a to v celkovej výške 36 456 000 Sk, teda sa zaoberal nielen platnosťou prevodov nehnuteľností v kat. úz. X. Q. X., (ktoré sú predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 34Cbi 22/2005), ale aj platnosťou prevodov nehnuteľností v kat. úz. M., (ktoré sú predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi 9/2011).

69. Z predložených listinných dôkazov - Súvah spoločnosti NOVEL, s.r.o., ktoré táto spoločnosť podala na daňový úrad, podľa odvolateľa vyplýva, že táto spoločnosť od jej vzniku (13. júna 1996) do dňa vloženia nehnuteľností a hnutelných vecí patriacich úpadcovi nemala žiadny podstatný majetok a nevyvíjala žiadne podstatné hospodárske (obchodné) aktivity. Z predložených Súvah súčasne vyplýva, že aj v období po vložení majetku úpadcu do spoločnosti NOVEL, s.r.o. táto spoločnosť nenadobudla žiadne významné vlastné imanie, nezískala žiadne výrazné aktíva, hospodársky výsledok mala mierne plusový resp. mínusový, pričom rozhodujúcu časť majetku tejto spoločnosti v tomto období tvoril jedine predmetný vklad úpadcu. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť NOVEL, s.r.o. predstavovala obchodnú spoločnosť, ktorej jedinou podstatnou úlohou bolo len zabezpečiť (dostať z vlastníctva a zo sféry vplyvu úpadcu) majetok pôvodne patriaci úpadcovi, a to bez toho, aby táto spoločnosť (aj s týmto majetkom) vyvíjala nejakú podstatnú hospodársku (obchodnú) činnosť.

70. Žalovaný opätovne na preukázanie všetkých svojich tvrdení o neplatnosti dotknutých právnych úkonov navrhol vykonanie dôkazu - teda žiadal, aby odvolací súd zabezpečil predloženie celého súdneho registrového spisu, týkajúceho sa spoločnosti NOVEL s.r.o., so sídlom Májová 1578, 022 01 Čadca, IČO: 36 004 766, zapísanej pod Oddielom: Sro, Vložka číslo: XXXX/L, ktorý je vedený Obchodným registrom Okresného súdu Žilina, vrátane kompletnej Zbierky listín týkajúcej sa tejto spoločnosti, a to najmä za účelom: - preskúmania a preukázania právnych úkonov a dohodnutých podmienok, za akých sa úpadca stal spoločníkom v tejto spoločnosti, - preskúmania a preukázania právnych úkonov a podmienok, za akých sa spoločnosť DaSP s.r.o. stala spoločníkom v tejto spoločnosti.

71. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalovaný v konaní nikdy riadne netvrdil a nepreukázal neplatnosť jednotlivých právnych úkonov. Z tohto dôvodu neprichádza do úvahy ani „neplatnosť skupiny právnych úkonov“. V konečnom dôsledku sa žalovaný podľa žalobcu obmedzil len na tvrdenie, podľa ktorého sú právne úkony neplatné samostatne a aj vo vzájomnej súvislosti.

72. Podrobujúc argumentáciu žalovaného ďalšiemu rozboru je podľa žalobcu nutné dospieť k záveru, že je založená na „selektívnom výbere“ (tvrdených) nedostatkov viacerých právnych úkonov, z ktorých je následne modelovaný dôvod neplatnosti pre celú skupinu právnych úkonov. Podľa žalobcu v rozhodovacej praxi súdov Slovenskej republiky neexistuje rozhodnutie, ktoré akceptuje selektívny výber (tvrdených) nedostatkov rozličných právnych úkonov. Navyše, úvaha žalovaného nevyhnutne podľa žalobcu spočíva na princípe, podľa ktorého sú právne úkony hodnotené v kontexte (tvrdených) nedostatkov avšak tieto (tvrdené) nedostatky (i) nastali až následne, po vykonaní namietaných právnych úkonov a zároveň (ii) sa týkajú právnych úkonov rozličných osôb, t.j. spoločnosti NOVEL s.r.o., spoločnosti DaPS s.r.o., spoločnosti SOTE s.r.o. a osoby J. R..

73. Argumentácia žalovaného je podľa žalobcu založená na obrátenej „prezumpcii neplatnosti právnych úkonov“. Ide o jeden z nosných argumentov odvolania, ktorý žalovaný namieta voči postupu súdu prvej inštancie. Notoricky známa rozhodovacia prax jednoznačne podporuje postup súdu prvej inštancie (I. ÚS 640/2014) a v tomto kontexte podľa žalobcu je napádaný rozsudok súdu prvej inštancie správny a má nepochybnú oporu v relevantnej rozhodovacej praxi.

74. Argumentácia žalovaného, podľa ktorej k prevodu nehnuteľností malo dôjsť za neprimeranú protihodnotu v podobe obchodného podielu je podľa žalobcu plochá a nepatričná. Je absolútne vylúčené, aby vklad nehnuteľností do spoločnosti mal za následok vyústenie do konkurzu. Súčasne, žalobca takúto skutočnosť v konaní nikdy riadne netvrdil a nedokazoval. Nepeňažný vklad - vklad nehnuteľností do majetku spoločnosti NOVEL, s.r.o. nemožno hodnotiť ako ochudobnenie úpadcu. Úpadca tak získal inú majetkovú hodnotu. Samotná účasť úpadcu, ako spoločníka v obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným, nie je podľa žalobcu vykonávaním jeho vlastnej podnikateľskej činnosti, ale je inou formou dispozície s vlastným majetkom, oprávňujúcou ho podieľať sa na výkone práv a povinností vyplývajúcich z jeho kapitálovej účasti v spoločnosti. V kontexte uvedeného žalobcu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MObdoV/2/2008 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 07/2010, a preto je podľa žalobcu nutné nastoliť zásadnú otázku a teda, či vklad nehnuteľností, ako taký sám o sebe mohol mať negatívne dôsledky na ekonomickú činnosť úpadcu. Odpoveď je podľa žalobcu jasne obsiahnutá v ust. § 114 ods. 1 ObZ. Tvrdiť, že hodnota vkladu do spoločnosti musí zodpovedať hodnote podielu spoločníka na spoločnosti, podľa žalobcu znamená popretie (právnou úpravou, právnou teóriou a súdnou praxou akceptovanej) možnosti modifikácie obchodného podielu s ohľadom na dispozitívny charakter ust. § 114 ods. 1 ObZ. Rovina argumentácie, ktorú žalovaný odvolaciemu súdu prezentoval je podľa žalobcu na úrovni vnútornej rozpornosti právneho poriadku. Na úrovni judikatúry dneška je bez výhrad akceptované, že modifikácia obchodného podielu sa môže týkať okrem iného aj výšky podielu zo zisku, výšky hlasovacích práv, výšky vyrovnávacieho podielu a podielu na likvidačnom zostatku. Preto argument odvolateľa, podľa ktorého musí byť pomer hodnoty vkladu a výšky obchodného podielu stanovený 1:1, podľa žalobcu obstoí len na prezumpcii neplatnosti právnych úkonov.

75. Bez ďalšieho a obmedzujúc sa na „matematický nepomer hodnôt“ vo veci konajúci súd podľa žalobcu jednoducho nemôže vysloviť neplatnosť dispozitívne upraveného právneho úkonu. Týmto výkladom by na pozadí „prezumpcie neplatnosti právnych úkonov“ de facto zasiahol do všetkých vzťahov, v ktorých účastníci využili možnosť odchylného dojednaní, a to len preto, že vo svetle neskorších okolností sa môže javiť „v súvislosti“ s neskoršími právnymi úkonmi ako neplatný. Paradoxne, podľa žalobcu k takémuto záveru smeruje celá argumentácia žalovaného. Predchádzajúci právny názor opierajúci sa o matematický nepomer hodnôt je jednoznačne prekonaný neskorším rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako dovolacieho súdu (sp. zn. 8Cdo/156/2020 zo dňa 17. septembra 2020).

76. Žalovaný ďalej namieta posúdenie, tzv. žeriov, ako hnutelných vecí, čím sa podľa žalobcu snaží namodelovať porušenie svojich procesných práv. Používa pritom formulácie ako „od stola“ a „potrebné znalecké dokazovanie“. V skutočnosti však ide len o procesnú obštrukciu zo strany žalovaného, ktorý sa pokúša formálne naplniť ilúziu nevykonania dôležitého navrhnutého dôkazu (obdobne aj vo vzťahu k ďalším návrhom na vykonanie dokazovania podľa bodu 53. rozsudku). Podľa žalobcu súd nie je povinný vykonať každý dôkaz, pri ktorom strana sporu tvrdí, že na jeho posúdenie sú potrebné „vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok“. O to viac, ak v súlade s princípom hospodárnosti disponuje inými listinami, ktoré zohľadňujú právnu povahu veci v relevantnom čase, v tomto prípade v čase zabudovania. Nadväzne na čl. 2 ods. 2 CSP nemožno opomenúť, že právna povaha, tzv. žeriov bola v spore žalobcu a žalovaného posudzovaná. Medzi stranami ide o právoplatne posúdený hmotnoprávny vzťah rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní so sp. zn. 35bi/43/2006 (potvrdený rozsudkom 3Obo/111/2008). V týchto rozsudkoch konajúce súdy posúdením vlastníckeho práva a premietnutým do výroku rozhodnutia vylúčili zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu hnutelnú

vec (žeriav), ktorá bola scudzená na základe právneho úkonu, ktorý je navyše skutkovo a právne identický so scudzením nehnuteľností, ktoré sú predmetom aj tejto vylučovacej žaloby.

77. Žalovaný ďalej v odvolaní opakovane poukazuje na súpis konkurznej podstaty JUDr. Milana Chovanca zo dňa 23. novembra 1998. Žalovaný tvrdí, že už prvá osoba - prvý správca konkurznej podstaty p. Chovanec, ktorý konal plne v záujme úpadcu, okamžite po ustanovení do funkcie správcu a po získaní informácií o vklade označil takéto konanie za nepoctivé v úmysle poškodiť úpadcu a ukrátiť veriteľov úpadcu. Táto argumentácia žalovaného je podľa žalobcu celkom zjavne nesprávna vzhľadom na Vyjadrenie JUDr. Milana Chovanca. Zároveň podľa žalobcu platí, že právo správcu a všetkých konkurzných veriteľov podať odporovaciu žalobu proti právnomu úkonu vkladu zo dňa 9. júla 1997 je v súlade s aplikáciou všeobecnej 4-ročnej premlčacej doby podľa § 397 ObZ premlčané a žalobca premlčanie opakovane namietal.

78. Práve z dôvodu premlčania práva na podanie odporovacej žaloby podľa žalobcu bol v konaní účelovo zneužívaný súpis JUDr. Milana Chovanca. Dôvod, pre ktorý boli nehnuteľnosti zahrnuté do súpisu nikdy nespočíval v neplatnosti právneho úkonu a zároveň počnúc súpisom JUDr. Milana Chovanca boli tieto úkony považované za platné. Tak tomu bolo aj v prípade súpisu správcu Ing. Štefana Paľa (doručený konkurznému súdu dňa 4. novembra 2004), ktorý sa dovoľával existencie záložného práva k „nehnuteľnostiam“. Právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Čadca sp. zn. 10C/26/2005-72 zo dňa 30. mája 2005 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Žiline bolo určené, že nie je zriadené záložné právo na zabezpečenie pohľadávky vo výške 3 690 000 Sk poskytnutej spoločnosťou VÚB a.s. úpadcovi, z čoho je potrebné vyvodiť záver, že dôvod spornosti zápisu tak, ako bol pre predmetné nehnuteľnosti uvedený v poznámke zapísanej Ing. Štefanom Paľom, pominul. Doplnenie súpisu JUDr. Jána Čipku zo dňa 13. septembra 2022 je podľa žalobcu len posledným dôsledkom premlčania práva na podanie odporovacej žaloby a potvrdením, že v prípade súpisu JUDr. Milana Chovanca nejde o neplatnosť právnych úkonov.

79. Žalobca k ostatným úvahám odvolateľa uviedol, že dôkazy preukazujú, že úpadca za vklad nehnuteľností bol pripravený o majetkovú hodnotu, lebo za nehnuteľnosti získal finančnú investíciu obchodným podielom na základnom imaní NOVEL-u v plnej výške upísaného vkladu. Spätné prenajatie je normálna obchodná záležitosť, z prenájmu úpadca profitoval dokonca aj po vyhlásení konkurzu, čo dokazujú dôkazy založené v súdnom spise (viď. prehľad o príjmoch úpadcu z nájomného, ktorý je obsahom súdneho spisu).

80. Súd prvej inštancie podľa žalobcu postupoval správne, pri posudzovaní platnosti právneho úkonu mohol byť predmetom posúdenia len právny úkon na základe ktorého úpadca prestal byť vlastníkom predmetných nehnuteľností. Dôkazy v súdnom spise dokazujú, že za vložené nehnuteľnosti úpadca riadne nadobudol zodpovedajúci obchodný podiel vo výške vkladaných nehnuteľností. Teda za majetkový vklad 36 456 000 Sk získal plnenie vo forme finančnej investície v rovnakej výške 36 456 000 Sk. Samotným prevodom majetku zo spoločnosti úpadcu (doterajšieho vlastníka) na inú osobu (iné osoby), nedošlo k žiadnej zmene vo vzťahu k výške majetku spoločnosti, za vložené nehnuteľnosti získal adekvátnu finančnú investíciu a ako spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným bol majiteľom obchodného podielu, predstavujúceho práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti (§ 114 ods.1 ObZ).

81. Žalobca zdôraznil, že žalovaný žiadnym dôkazom nedokázal, že niektorý z právnych úkonov by bolo možné považovať za rozporný s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie podľa žalobcu správne vyhodnotil, že úkon vkladu nehnuteľností do spoločnosti NOVEL, s.r.o. bol platný, v právnom úkone nenašiel žiadny rozpor s dobrými mravmi a ďalšími úkonmi sa nemal prečo zaoberať. Boli to úkony iných osôb, nevznikli ani zo spoločného rokovania a nemali časovú ani vecnú spojitosť. Účastník súdneho konania namietajúci neplatnosť právneho úkonu pre jeho rozpor s dobrými mravmi je v konaní pred všeobecnými súdmi povinný v prvom rade uviesť relevantné skutočnosti, z ktorých mal takýto rozpor vyplývať, a tieto skutočnosti následne zákonným spôsobom preukázať.

82. Vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobca zároveň poukázal na to, že v danom prípade nejde o žiadne „úkony J. R.“. Minimálne je potrebné hovoriť o úkonoch úpadcu, spoločnosti NOVEL s.r.o., spoločnosti DaPS s.r.o., spoločnosti SOTE s.r.o. a osobe J. R.. Žalovaný stotožňuje konanie v mene spoločnosti s konaním osoby konajúcej v mene spoločnosti, ide týmto podľa žalobcu o neudržateľnú právnu konštrukciu. Na dôvažok možno uviesť, že J. R. žiadnym právne relevantným spôsobom neovplyvnil a ani nemohol ovplyvniť konanie spoločnosti DaPS s.r.o., a aj v spoločnosti úpadcu disponoval iba 17% rozhodovacích právomoci. Už len z tohto dôvodu nie je podľa žalobcu zrejme na základe čoho žalovaný stotožňuje konanie minimálne štyroch právnických osôb do konania jednej fyzickej osoby. Z dôkazov v súdnom spise podľa žalobcu vyplýva, že J. R. nerozhodoval vo veci prevodov nehnuteľností sám. J. R. v mene spoločnosti úpadcu realizoval rozhodnutia, ktoré vyplynuli z rozhodnutí iných orgánov úpadcu.

83. Dôkazy, ktoré žalovaný k odvolaniu priložil podľa žalobcu v skutočnosti nepredložil len žalovaný. Sú to dôkazy, ktoré do spisu doložil aj žalobca na svoju obranu. Žalovaný ich súdu predkladá s vlastnou interpretáciou, ktorú im prisudzuje. Ani jeden z dôkazov nedokazuje, v čom, a ktorý právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi.

84. Dôkazy č. 1 až 4 podľa žalobcu potvrdzujú, že J. R. vo veci rozhodnutia vkladu nehnuteľnosti nemohol a ani nerozhodoval sám so sebou, ale išlo o rozhodovanie kolektívne. Úkony boli riadne realizované v súlade so stanovami úpadcu, nik ich nenamietal a pokiaľ ich J. R. realizoval, tak boli vykonané v súlade s oprávneniami a povinnosťami štatutárneho orgánu úpadcu, v mene ktorého J. R. konal. Navyše, o vklade nehnuteľností do spoločnosti NOVEL, s.r.o. ani nemuselo rozhodovať valné zhromaždenie spoločnosti, postačovalo rozhodnutie dozornej rady. Súčasne, dozorná rada vyslovila súhlas s vkladom nehnuteľností do spoločnosti NOVEL, s.r.o., čo nerozpojuje ani sám žalovaný. Žalobca v tejto súvislosti zdôrazňuje, že J. R. nebol členom dozornej rady úpadcu, ktorá rozhodovala o vklade nehnuteľností do spoločnosti NOVEL, s.r.o. J. R. osobne teda o vklade nehnuteľností do NOVEL, s.r.o. nikdy nerozhodoval. Dôkazy týmto podľa žalobcu jednoznačne potvrdzujú pravdivosť tvrdení žalobcu a podporujú závery napádaného rozhodnutia.

85. Žalovaný dôkazmi č. 5 a 6 podľa žalobcu sám dokazuje, že úkony vkladu nehnuteľnosti do spoločnosti vyplynuli z jednej právnej skutočnosti - rozhodnutia o vklade nehnuteľnosti do spoločnosti. Jedná sa o identické právne úkony, na základe ktorých Žalobca nadobudol - vylučovaný žeriav v Žiline, ktorá bola predmetom právoplatne skončeného incidenčného konania na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 35CBI 43/2006, rozsudok bol potvrdený rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Obo 111/2008. Týmto rozsudkom bol žalobca uznaný za vlastníka, hoci ide o neidentickú vec vlastníctvo k nej bolo nadobudnuté z rovnakého právneho úkonu na základe rovnakých právnych skutočností a týka sa rovnakých účastníkov na strane žalobcu a žalovaného.

86. Žalovaný ďalej podľa žalobcu dôkazmi č. 7 a 8 nepravdivo uvádza výšku obchodného podielu úpadcu. Úpadca mal zapísaný obchodný podiel v plnej výške upísaného vkladu. Druhý spoločník mal upísaný vklad vo výške 100 000 Sk. To, že podiely na zisku boli v pomere 90% a 10%, bolo pochopiteľné, pretože obchodný majetok spoločníka J. R. predstavoval v čase vkladu cca 1 000 000 Sk. K pripomienke žalovaného, že obidve vyhlásenia zo dňa 9. júla 1997 podpisoval za úpadcu jej predseda J. R.. To, že obidve spolupodpisoval predseda J. R. je správne preto, aby tieto právne úkony boli platné. Nemohli sa podľa žalobcu vykonať inak, iba tak, že ich podpísal podľa oprávnenia k právnym úkonom konať za spoločnosť J. R. ako predseda predstavenstva spolu s pánom Z. R. Y. ako podpredsedom predstavenstva.

87. K dôkazu označenému žalovaným pod číslom 9 (Dohoda o odovzdaní nehnuteľnosti a prevode hnutel'ných vecí zo dňa 19. novembra 1997) žalobca dodal, že táto dohoda už bola predmetom posúdenia Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3Obo/111/2008 posúdil túto dohodu ako platnú.

88. K dôkazom označeným žalovaným pod číslom 10 a 11 (Zmluva o správe a nájme zo dňa 21. júla

1997 a Dodatok č. 1 k Zmluve o správe a nájme nehnuteľností zo dňa 3. januára 1998) žalobca uviedol, že Nájomná zmluva jasne dokazuje, že spolupráca so spoločnosťou NOVEL, s.r.o. bola z hospodárskeho hľadiska pre úpadcu výhodná. Úpadca neznášal daň z nehnuteľností, nemusel sa starať o opravy a údržbu nehnuteľností. Zároveň však v celom rozsahu poberal nájomné z uzatvorených nájomných zmlúv a to aj z novouzatvorených. Celkovo mal úpadca z nájomného tržby vo výške 1 725 923 Sk ročne. Tržby z podnájomných zmlúv pritom inkasovali správcovia konkurznej podstaty úpadcu aj po vyhlásení konkurzu. Podľa prehľadu výnosov a nákladov tržieb úpadcu z podnájomných zmlúv od vyhlásenia konkurzu až do vypovedania zmluvy správcom Paľom išlo o sumu vo výške 3 467 400 Sk. Ide o sumu po odrátaní nákladov na refakturáciu energií nájomcom. Celý nehnuteľný majetok pritom úpadca používal aj na vlastnú výrobnú a dopravnú činnosť s množstvom vozidiel, dopravnej a stavebnej mechanizácie. Zároveň preň spoločnosť NOVEL, s.r.o. zabezpečovala nákupy materiálov pre výrobnú činnosť s poskytnutím dlhej doby splatnosti, z tohto dôvodu úpadca nepotreboval úver, a preto neplatil úroky z úveru (v rozhodnom čase boli úroky až do 20% p.a.) na materiálové vstupy do výroby. To, že nájomná zmluva bola pre úpadcu výhodná svedčia dôkazy v spise. Nájomnú zmluvu predložil aj správca X. a pokračoval v jej plnení aj správca R.. Ešte aj počas konkurzu naďalej okrem uskladnenia vecí patriacich do konkurznej podstaty poberali správcovia úpadcu nájomné na účet podstaty a to až do ukončenia zmluvy správcom R. v roku 2004. Je preto podľa žalobcu bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že pre úpadcu bolo užívanie nehnuteľnosti aj po ich vklade do spoločnosti NOVEL, s.r.o. ekonomicky výhodné.

89. K dôkazom označeným žalovaným pod číslom 12 a 13 (Zmluva o prechode obchodného podielu dňa 14. januára 1998 a Úplný výpis z obchodného registra spoločnosti DaPS, s.r.o.) žalobca dodal, že so spoločnosťou DaPS, s.r.o. nemal J. R., ani žalobca v čase úkonov úpadcu - prevodu obchodného podielu žiadny personálny, ani majetkový vzťah a ani dodnes ho nemá. Žalobca v čase úkonu prevodu obchodného podielu úpadcom ani neexistoval. So vznikom spoločnosti a ani s tým, kedy spoločnosť vznikla nemá J. R. ani žalobca nič spoločné.

90. Zo súvahy úpadcu (ako ďalšieho dôkazu) podľa žalobcu vyplýva, že úpadca disponoval v čase vkladu nehnuteľností do spoločnosti NOVEL, s.r.o. majetkom, ktorý presahoval prihlásené pohľadávky veriteľov. Prihlásené pohľadávky sú pritom započítané aj s úrokmi, pokutami a penále aj po vyhlásení konkurzu. V spise je doložený dôkaz, že rozhodujúcu časť prihlásených pohľadávok predstavujú penále a úroky vyčíslené až po vyhlásení konkurzu, a to v celkovej výške cca 13 000 000 Sk - 14 000 000 Sk, o ktorých výške nemohol J. R. mať vedomosť. Zároveň ide o dôkaz, že len samotné pohľadávky z obchodného styku bez úrokov z omeškania mal úpadca vo výške 23 136 000 Sk (bez zaúčtovania úrokov z omeškania). Čo spolu s ostatným disponibilným majetkom - zásobami, rozpracovanou výrobou, skladovanými výrobkami a finančnými prostriedkami na účte dosahovalo sumu 28 564 000 Sk. V uvedenej hodnote majetkového substrátu nie je započítaná veľká hodnota dopravných mechanizmov, ťažkej stavebnej mechanizácie, (ktoré vlastnil úpadca) a ich nadobúdacia hodnota bola približne 16 117 056 Sk. Ďalej to bola ľahká mechanizácia, opravárske stroje a zariadenia dielní, ktorej sumu žalobca nedokáže preukázať, môže tak však urobiť správca JUDr. Ján Čipka, ktorý disponuje účtovnými dokladmi. Podľa informácií žalobcu substrát majetkovej hodnoty po oprávkach k 31. decembru 1995 bol vo výške 19 816 705 Sk (bez pohľadávok z obchodného styku peňazí na účte, rozpracovaných výrobkov, tovaru na sklade a DHIM). Odhadovaná základná suma majetku (okrem vložených nehnuteľností) v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu bola vo výške cca 23 136 000 Sk (pohľadávky z obchodného styku bez úrokov) + 1 109 531 Sk (finančné prostriedky úpadcu) + 923 469 Sk (pohľadávka k Z. Y.) + 2 500 000 Sk (predaj obchodného podielu) + cca 5 000 000 Sk (minimálna hodnota hnutelných vecí - autá, ťažká mechanizácia, ľahká mechanizácia, sklad, výrobky, opravárenské stroje a zariadenia, DHIM, kancelárske zariadenie a pod. = 32 669 000 Sk. Uvedená výška majetku úpadcu k času vyhlásenia konkurzu jasne dokazuje, že úpadca okrem vložených nehnuteľností do spoločnosti NOVEL, s.r.o. disponoval majetkom značnej hodnoty, ktorý vysoko presahoval samotnú výšku prihlásených pohľadávok zapísaných ako istina + úrok, resp. penále (t.j. existujúca + neznáma výška záväzkov k času vyhlásenia konkurzu na úpadcu). Z uvedeného vyplýva, že podľa disponibilného majetku nešlo ani len o odporovateľný úkon a už vôbec nie o neplatný právny úkon pre údajné ukrátenie veriteľov. Ako dôkaz je v spise aj samotné daňové priznanie správcu konkurznej podstaty, zo súvah

jednoznačne vyplýva rozsah majetku úpadcu. Žalobca podotkol, že daňové priznanie podával sám osobne aj správca konkurznej podstaty JUDr. Ján Čipka. To, kde sa stratil majetok úpadcu podľa jeho súvahy je už podľa žalobcu otázka iná, nie na J. R..

91. K dôkazu označenému žalovaným pod číslom 16 (Súpis podstaty - predloženie, Zápis do podstaty podľa § 19 ZKV zo dňa 23. novembra 1998) žalobca uviedol, že správca konkurznej podstaty JUDr. Milan Chovanec zmätočne uviedol údaje o spoločníkoch J. R. a úpadcu, obaja mali mať rovnaké obchodné podiely po 100 000 Sk, čo nie je pravda. Ďalšie nesprávnosti sa týkali položky, podľa ktorej bol obchodný podiel prevezený bezodplatne. Obchodný podiel bol predaný za sumu 2 500 000 Sk a táto suma bola úpadcovi aj zaplatená. O predaji obchodného podielu riadne rozhodli orgány spoločnosti a nie J. R.. J. R. nemal a ani doteraz nemá so spoločnosťou DaPS, s.r.o. žiadnu majetkovú a ani personálnu prepojenosť. Ak žalovaný tvrdí opak, tak je podľa žalobcu jeho úlohou, aby doložil dôkaz.

92. K dôkazu označenému žalovaným pod číslom 17 (Kúpna zmluva zo dňa 26. februára 1998 k Zmluve o prevode obchodného podielu zo dňa 14. januára 1998) žalobca poukázal, že ide jedine o výklad žalovaného k tvrdeniu žalobcu, pravda je to, ako ju právny zástupca žalobcu uviedol v konaní pred súdom prvého stupňa, navyše žalobca v uvedenej transakcii nebol účastníkom obchodného vzťahu a s vecou nemá nič spoločné.

93. Žalovaný ďalej dôkazmi č. 18 až 20 podľa žalobcu prezentuje tvrdenia, ktoré nemajú žiadnu súvislosť s úpadcom. Po predaji obchodného podielu spoločnosť DaPS, s.r.o. nemala žiadny vzťah k nehnuteľnostiam. Založenie spoločnosti SPN v.o.s. je súkromná aktivita spoločníkov NOVEL s.r.o. a SOTE s.r.o., ktorí sa dohodli na založení spoločnosti SPN v.o.s. Na jednej strane kedy vznikla, a kto sú jej spoločníci nemá žiadnu súvislosť s vkladom nehnuteľností úpadcu do spoločnosti NOVEL s.r.o.

94. K ostatným dôkazom žalobca uviedol, že časové rozpätie viac ako 3,5 roka (od vkladu nehnuteľnosti úpadcom do NOVEL-u 9. júla 1997, teda 11 roka pred vyhlásením konkurzu, až po prevod obchodného podielu zo dňa 17. januára 2001) jasne dokazuje, že nikto nezamýšľal žiadne „plánované scudzenie“. Žalovaný podľa žalobcu opäť podáva všeobecne známe údaje, bez toho, aby uviedol, v čom bol prevod obchodného podielu od spoločnosti DaPS, s.r.o. na J. R. nemravný a neposkytuje súdu k tomu žiadny dôkaz. To, prečo DaPS, s.r.o. obchodný podiel nakoniec spoločnosti NOVEL, s.r.o. predala, bolo v konaní vysvetlené mnohokrát a to aj napriek tomu, že spoločnosť DaPS, s.r.o. nie je strana sporu. Spoločnosť DaPS po tom ako nemohla realizovať svoje plánované podnikanie s úpadcom, pretože sa dostal podvodným spôsobom do konkurzu a s majetkom nemohla pokojne bez ohrozenia práv k týmto nehnuteľnostiam do budúcnosti (viď. aj samotné vylučovacie konanie) nakladať, rozhodla sa ponúknuť podiel druhému spoločníkovi za rovnakých podmienok ako zaplatila cenu za obchodný podiel. Žalobca opätovne poukazuje na skutočnosť, že ani DaPS, s.r.o. a ani J. R., ako fyzická osoba nie sú stranami tohto súdneho konania, a preto nie je možné, aby o ich právach a právom chránených záujmoch konal a rozhodoval súd v inom konaní, ktorého nie sú účastníkmi.

95. Žalobca vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje všetky výroky napádaného rozsudku za vecne správne, vzhľadom na uvedené a predchádzajúce podania žalobcu, žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. septembra 2022 č. k. 34Cbi/22/2005-2267, potvrdil.

96. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 CSP), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

97. Podľa § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, konkurzy a vyrovnania vyhlásené, alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona,

ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov (v prejednávanej veci v zmysle zákona č. 328/1991 ZKV v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu dňa 8. októbra 1998).

98. Podľa § 66e zákona č. 328/1991 ZKV v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu, na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

99. Podľa § 9 ods. 4 písm. a) OSP krajské sudy, ako sudy prvého stupňa v obchodných veciach prejednávajú konkurzy a vyrovnania včítane sporov týmto konaním vyvolaných s výnimkou vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

100. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

101. Podľa § 44 ods. 2 CSP na krajskom súde koná a rozhoduje senát.

102. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

103. Podľa § 379 CSP v spojení s § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

104. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

105. Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

106. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

107. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

108. Odvolací súd zdôrazňuje, že v sporovom konaní je daná prísna viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, avšak s jednou výnimkou. V zmysle § 380 ods. 2 CSP odvolací súd prihliadne na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolaní ako odvolací dôvod uvedené. Ide o vyjadrenie základnej zásady stanovenej Civilným sporovým poriadkom v čl. 2 ods. 2, a to právnej istoty, ktorá je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

109. Zákonné obsadenie súdu považuje procesná teória za procesnú podmienku na strane súdu. Jej nedostatok je odstrániteľný. Ak však uvedený nedostatok odstránený nebol, konanie trpí vadou, ktorá môže vyústiť do nevyhnutnosti zrušenia napadnutého rozhodnutia v opravnom konaní. (MOLNÁR, Peter. § 365 [Odvolacie dôvody]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1393, marg. č. 11.).

110. V zmysle § 380 ods. 2 CSP možno pripustiť taký výklad, že odvolací súd môže preskúmať odvolanie len z pohľadu väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to je kompetencia súdu ex offio dbať na dodržanie procesných podmienok, ako základných atribútov civilného konania vôbec.

111. Odvolací súd v intenciách vyššie uvedeného zisťuje, že predmetom konania je návrh na vylúčenie veci z konkurznej podstaty podaný dňa 18. februára 2005, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd prvej inštancie napádaným rozsudkom zo dňa 14. septembra 2022, samosudkyňou Mgr. Miriam Kamenskou. Je zrejmé, že ide o konanie vyvolané za účinnosti úpravy Občianskeho súdneho poriadku, avšak s meritórnym rozhodnutím vydaným už za účinnosti nového procesného kódexu Civilného sporového poriadku.

112. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 CSP, podľa ktorého na krajskom súde koná a rozhoduje senát. Zákonodarca týmto pojmovým vymedzením zjednodušil výklad ustanovený Občianskym súdnym poriadkom, kedy nahradil konanie a rozhodovanie samosudcu, predsedu senátu ako jediného sudcu a podobne.

113. S odkazom na judikát č. 11 uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov SR č. 1/2003 odvolací súd uvádza, že pod pojmom „nesprávne obsadený súd“ je možné rozumieť „súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať. To, že obsadením súdu sa nerozumie určenie konkrétnej osoby sudcu, ktorý má vo veci konať, ale rozhraničenie pôsobnosti medzi senátom a samosudcom, potvrdzuje aj text § 237 písm. g) OSP, v zmysle ktorého nejde o nesprávne obsadený súd, ak namiesto sudcu rozhodoval senát“.

114. V súlade s princípom okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku v § 470 ods. 1 CSP, je v prejednávanej veci možné konštatovať, že krajský súd, ako súdny orgán nekonal a nerozhodoval v súlade s § 44 ods. 2 CSP (ktorý neustanovuje inak zmysle § 470 CSP) v senátnom zložení, ak napádané rozhodnutie bolo vydané samosudcom. Uvedené nie je rozporné s ust. § 470 ods. 4 CSP, podľa ktorého konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo. Tým, že v danej veci konal a rozhodoval príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici samosudcom a nie v senáte podľa § 44 ods. 2 CSP, došlo k porušeniu zásady prejednávania veci zákonným sudcom podľa čl. 48 ods. 1 ÚSR a základného práva na spravodlivý proces, nakoľko v rámci konania neboli dodržané procesné pravidlá súdneho konania. Tento postup konajúceho súdu sa premietol v taký nedostatok procesnej podmienky konania nesprávne obsadeného súdu, na ktorý musel odvolací súd prihliadnuť ex offio, hoci ho odvolateľ v podanom odvolaní nenamietol vôbec.

115. Odvolací súd vzhľadom na okolnosti zistené vyššie ďalej uvádza, že aj napriek tomu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie už bolo raz zrušené, odvolací súd má za to, že nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 390 CSP, ktoré odvolaciemu súdu prikazuje rozhodnúť vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Odvolací súd poznamenáva, že si je vedomý ustálenej judikatúry ústavného súdu, v zmysle ktorej „Ak odvolací súd nepostupuje v zmysle § 390 CSP a nerozhodne v merite veci, hoci na takéto rozhodnutie boli splnené podmienky stanovené v uvedenom ustanovení Civilného sporového poriadku, ide o zásadné pochybenie, v dôsledku ktorého nebol dosiahnutý účel zakotvený v § 390 CSP, ktorým je zrýchlenie konania rozhodnutím v merite veci, ale naopak priebeh konania pri rozhodovaní o uplatnenom nároku sa opätovne spomalil. Takýmto postupom odvolacieho súdu došlo k zbytočným

prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 379/2017; obdobne aj I. ÚS 570/2017, I. ÚS 227/2018, I. ÚS 52/2020)“, avšak je názoru, že povinnosť odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní po predchádzajúcom zrušení rozhodnutia a vrátení veci na nové rozhodnutie je možné aplikovať iba a výlučne vtedy, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo bolo procesne bez väd, prípadne sa v konaní vyskytla taká procesná vada, pri ktorej môže byť odvolacím súdom zjednaná náprava.

116. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že právo na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nemožno zúžiť iba na právo na skončenie veci v primeranej lehote, aj za cenu porušenia ostatných práv, ktoré sú jeho súčasťou. Konanie na súde v zmysle článku 2 základných princípov CSP má zabezpečiť spravodlivú ochranu ohrozených, alebo porušených práv a právom chránených záujmov a nie je teda možné preferovať iba rýchle skončenie súdneho konania. Úlohou odvolacieho súdu má byť preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, a teda odvolací súd nemá nahrádzať činnosť súdu prvej inštancie. Odvolací súd tu poukazuje aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 25/01 zo dňa 7. novembra 2002, uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 243, pod č. 620/2002, v ktorom ÚS SR konštatuje, že „Snaha zákonodarcu maximálne urýchliť súdne konanie nemôže ísť tak ďaleko, aby predpísaná rýchlosť konania (ustanovenie lehoty na rozhodnutie súdu) mala, alebo mohla mať za následok porušenie základných zásad občianskoprávneho procesu, ktoré sú nevyhnutným predpokladom realizácie základného práva na spravodlivý proces“.

117. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k úprave povinnosti odvolacieho súdu rozhodnúť vo veci podľa § 390 C SP preto zdôrazňuje, že v predmetnej veci ide o prípad, kedy síce predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu prvej inštancie bol už zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v tomto odvolacom konaní však nebola podľa najvyššieho súdu splnená podmienka na to, aby odvolací súd konal a rozhodol v zmysle § 390 CSP, nakoľko na zistenú vadu nesprávne obsadeného súdu musel vzhliadnuť ex offo, hoci táto nebola v odvolaní uplatnená (§ 380 ods. 2 CSP) s tým, že takýto procesný nedostatok nemohol v odvolacom konaní odstrániť.

118. Odvolací súd preto konštatuje, že postupom súdu prvej inštancie, a to krajského súdu konajúceho a rozhodujúceho samosudcom (hoci mal konať a rozhodovať senátne, čím konal a rozhodoval nesprávne obsadený súd) došlo k porušeniu procesných práv strany v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. a), c) CSP a dôvodom, pre ktorý odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie musí zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP a vec vrátiť podľa § 391 ods. 1 C SP na ďalšie konanie, keďže zistený nedostatok nie je možné napraviť v odvolacom konaní. V dôsledku zistenej procesnej vady sa v ostatnom už odvolací súd nezaoberal zvyšnými odvolacími námietkami.

119. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP je pre súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

120. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

121. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie

je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).